

INHOUD STANDAARD AGAPORNIDEN

Algemene inleiding:	5
Algemene opmerking bij de standaard:	6
Cana:	33
Cana Ablectanea:	33
Catumbella:	56
De vederstructuur van het geslacht der Agaporniden:	6
De vederstructuur van de personatagroep:	6
De vederstructuur van de roseicollis:	9
De vederstructuur van de cana:	10
Fysieke standaard fisherie en personata:	16
Fysieke standaard liliana, nigrigenis, pullaria en cana:	28
Fysieke standaard roseicollis en taranta:	35
FISHERIE: albino	27
donkergroen	24
hemelsblauw	25
lichtgroen	24
lutino	26
kobaltblauw	26
mauve	26
olijfgroen	24
pastel donkergroen	25
pastel hemelsblauw	26
pastel lichtgroen	25
pastel olijfgroen	25
Gevolgen van het domesticatieproces:	10
Indeling en classificatie:	5
Keurtechnische aanwijzingen:	
cana	33
fisherie	27
liliana	32
nigrigenis	31
personata	22
roseicollis	38
taranta	57
Keurtechnische aanwijzingen fysieke eigenschappen:	
fisherie en personata:	16
liliana, nigrigenis, pullaria en cana:	28
roseicollis en taranta:	35
Kleurvererving: bleekmaskerfactor	13
cinnamonfactor	15
donkerfactoren	12
fallowfactor	15
inofactor	14
melaninereductie factoren	13
oranjemaskerfactor	13
pastel-gezoomd factor	14
violet	14
Kweekmogelijkheden:	5
LILIANA: lichtgroen	32
Lutino	32
Melanine mutaties:	6
NIGRIGENIS: hemelsblauw	30
lichtgroen	30
lutino	30
Niet erkende kleurslagen:	56
Opgetreden mutaties bij de roseicollis:	9
PERSONATA: albino	22
donkergroen	18

pastel donkergroen	21
hemelsblauw	19
pastel hemelsblauw.....	21
kobaltblauw	19
pastel kobaltblauw.....	22
lichtgroen	18
pastel lichtgroen.....	21
lutino	22
mauve	20
pastel mauve.....	22
olijfgroen	18
pastel olijfgroen.....	21
violet	20
Psittacine mutaties:	6
PULLARIA:	34
ROSEICOLLIS:	
albino.....	53
bleekmasker donkerzeegroen	41
lichtzeegroen.....	41
olijfzeegroen.....	42
ino zeegroen	52
zwartoog lichtgeel	53
bont	51
cinnamon donkergroen.....	47
donkerzeegroen	48
lichtgroen	47
lichtzeegroen	48
olijfgroen	48
olijfzeegroen	48
cinnamon bleekmasker donkerzeegroen.....	49
lichtzeegroen	48
olijfzeegroen	49
donkergroen	37
donkerzeegroen.....	39
fallow	51
ino zeegroen	52
isabel donkergroen	50
donkerzeegroen	50
lichtgroen	49
lichtzeegroen.....	50
olijfgroen	50
olijfzeegroen.....	50
lichtgroen	37
lichtzeegroen	38
lutino	51
olijfgroen	37
olijfzeegroen	39
overgoten donkergroen	53
donkerzeegroen.....	54
lichtgroen	53
lichtzeegroen	53
olijfgroen	53
olijfzeegroen	54
oranjemasker donkergroen.....	55
lichtgroen	54
lutino	55
olijfgroen	55
pastel donkergroen.....	43
lichtgroen	43
olijfgroen	43
donkerzeegroen.....	45
lichtzeegroen	44

olijfzeegroen	45
gezoomd donkergroen	44
lichtgroen	43
olijfgroen	44
donkerzeegroen	45
lichtzeegroen	45
olijfzeegroen	45
bleekmasker donkerzeegroen	46
lichtzeegroen	46
olijfzeegroen	46
gezoomd donkerzeegroen	47
lichtzeegroen	46
olijfzeegroen	47
violet donkerzeegroen	40
lichtzeegroen	40
olijfzeegroen	40
bleekmasker donkerzeegroen	42
lichtzeegroen	42
olijfzeegroen	42
zwartoog geel	51
zwartoog lichtgeel	52
SWINDERIANA:	34
TARANTA: donkergroen	57
lichtgroen	57
olijfgroen	57

VOORWOORD

Toen in 1973 de eerste standaard van het geslacht agaporniden verscheen, kon niemand vermoeden dat de ontwikkeling van deze vogelsoort zo stormachtig zou zijn. In een korte periode verschenen tientallen nieuwe kleuren en variëteiten op de tentoonstellingen.

In 1982 was het dan ook de hoogste tijd om de oude standaard bij te werken. De ontwikkeling ging echter door, en wel in hoog tempo. De T.C. vond het dan ook niet meer verantwoord om de zaak nu alleen maar "bij" te werken, maar heeft gekozen voor een geheel nieuwe standaard.

Uiteraard zijn de (nog) niet achterhaalde punten uit de oude standaard overgenomen. De T.C. heeft getracht met deze standaard geheel "bij" te zijn t.a.v. de huidige kweekstand, maar is zich er tevens van bewust dat hetgeen vandaag nog niet gedroomd kan worden, morgen alreeds gerealiseerd kan zijn. De T.C. heeft dan ook niet de pretentie met deze standaard "klaar" te zijn, maar zal de ontwikkelingen op de voet blijven volgen.

Ten aanzien van de benamingen van diverse kleurslagen heeft de T.C. gemeend deze te noemen overeenkomstig de bestaande benamingen bij andere vogelsoorten.

E.e.a. kan misschien ten opzichte van andere organisaties enigszins verwarrend werken maar toch menen wij er goed aan te doen één-en-dezelfde mutatie bij verschillende soorten overeenkomstige namen te geven.

De T.C. spreekt de hoop uit dat deze standaard mag bijdragen aan een positieve ontwikkeling van het geslacht agaporniden.

Maarn februari 1986.

T.C. Tropische Vogels en Parkieten

N.B.v.V.

Sinds de tot standkoming van de standaard voor de Agaporniden in 1986, heeft de ontwikkeling van deze vogelsoort beslist niet stilgestaan. Zo is er in de loop der jaren wat meer duidelijkheid ontstaan omtrent de violetfactorige roseicollis. Tevens is de inmiddels ontstane oranjemasker roseicollis beschreven.

Bovendien heeft de T.C. gemeend wat meer duidelijkheid te scheppen in de vogels met donkerfactoren.

Gelet op het feit, dat bastaardering van agaporniden niet moet worden aangemoedigd, heeft de T.C. gemeend dit onderwerp in deze standaard te laten vervallen.

De naamgeving is aangepast aan de naamgeving van vogels in andere standaardreizen. D.w.z., dat de kleurbenaming achteraan komt, zoals b.v. pastel bleekmasker gezoomd lichtzeegroen.

Bij de beschrijving van de kleurvererving zijn de paringsberekeningen en de paringsuitkomsten achterwege gelaten. We hebben ons beperkt, net zoals dat in de andere standaardreizen gebeurt, tot de karakteristieke eigenschappen van de mutanten en de symbolen voor die mutaties.

De benaming carotenoïde is vervangen door de benaming psyttacine. Dit is wetenschappelijk vastgesteld en is meer op zijn plaats bij de papegaai-achtigen.

Bij de tot standkoming van deze aanvullingen en wijzigingen heeft de T.C. gebruik gemaakt van de ervaringen van een aantal kwekers van diverse kleurslagen van de agaporniden, alsmede van de inbreng van de T.C. van de Parkieten speciaalclub (P.S.C.). Hiervoor is de T.C. dank verschuldigd.

Omdat deze standaard een losbladig systeem is, kunnen aanvullingen en wijzigingen gemakkelijk worden verwerkt. De T.C. spreekt tenslotte de hoop uit, dat deze aanvullingen en wijzigingen stimulerend zullen werken op de verdere ontwikkelingen bij de kweek van de agaporniden.

T.C. Tropische Vogels en Parkieten
van de N.B.v.V.

Herzien zomer 1994.

ALGEMENE INLEIDING.

Agaporniden, verzamelnaam voor leden van het geslacht Agapornis, zijn kleine gedrongen papegaaiaachtigen, die behoren tot de grote familie der papegaaien (Psittacidae).

Kenmerkend voor de agaporniden zijn de in verhouding tot het lichaam brede kop, de forse snavel en de korte brede wigvormige, aan het eind plat afgeronde staart. Een uitzondering hierop geldt voor de Agapornis Cana, waarvan de kop aanmerkelijk kleiner en puntiger is en die ook een kleinere en smallere snavel bezit. De Cana moet dan ook gezien worden als een overgangsvorm naar een Loricules. Ook in hun bevedering vertonen agaporniden grote overeenkomsten. Het grootste gedeelte van hun bevedering is groen; afhankelijk van de soort gecombineerd met rood, zwart, geel, oranje, blauw of grijs.

Het geslacht Agapornis omvat negen soorten, waarvan enkele nog in ondersoorten worden verdeeld. In totaal zijn thans 15 soorten bekend.

Hun land van herkomst is Afrika ten zuiden van de Sahara, de Taranta uit Ethiopië en de Cana van het eiland Madagascar.

INDELING EN CLASSIFICATIE.

Agaporniden worden gewoonlijk in twee categorieën ingedeeld, waarbij de Agapornis roseicollis en de Agapornis swinderiana als overgangsvormen, kunnen worden beschouwd.

De onderverdeling is als volgt:

1. Personata
2. Fisherie
3. Nigrigenis
4. Lilianae

De groep personata zijn zeer nauw verwant aan elkaar en komen voor in een betrekkelijk klein verspreidingsgebied. Alle bezitten de witte onbevederde oogring en hun tekeningpatroon toont veel overeenkomst.

5. Roseicollis
6. Pullaria
7. Taranta
8. Cana
9. Swinderiana

Bij deze groep ontbreekt de onbevederde oogring, terwijl ze wat tekeningspatroon betreft ook afwijkingen tonen. Van de gehele groep agaporniden bezitten alleen de taranta, pullaria en de cana opvallende dimorfismische verschillen, terwijl hier de ondervleugeldeken bij de mannen zwart zijn terwijl de poppen van deze soorten groene ondervleugeldeken hebben.

Volledigheidshalve geven we hier de lijst van de negen soorten met de bekende ondersoorten, gebaseerd op James Lee Peters "Check List of Birds of the World".

Gezien het feit dat de diverse rassen aanzienlijke verschillen vertonen in lichaamsbouw is een onderverdeling gemaakt naar type.

Groep 1: Agapornis personata personata
personata fisherie

Groep 2: Agapornis personata lilianae
personata nigrigenis
pullaria
cana
swinderiana

Groep 3: Agapornis roseicollis
taranta

KWEEKMOGELIJKHEDEN.

Behoudens de swinderiana, welke nog nimmer in Europa is ingevoerd, en de pullaria waarvan kweekresultaten zeer sporadisch zijn voorgekomen, is het domesticatieproces al in een ver gevorderd stadium. In Nederland is de kweek met de personata, fisherie, nigrigenis en roseicollis het talrijkst, in mindere mate wordt er met de lilianae, de taranta en cana gekweekt. Met het opstellen van deze standaard hoopt de technische commissie deze kweek nog meer te animeren.

Uit ervaring met andere vogelsoorten weten we, dat naarmate het domesticatieproces vordert, het aantal mutaties toeneemt, ook de agaporniden maken daarop geen uitzondering. Tot nu toe zijn deze mutaties, gezien het aantal soorten dat daarvoor in aanmerking komt, nog niet zó talrijk geweest, de mutaties die echter opgetreden zijn kwamen voor bij de soorten waarbij het domesticatieproces het verst gevorderd is b.v. bij de agapornis roseicollis en de agapornis personata. Gezien de vederstructuur van de diverse agaporniden zijn ook bij de andere soorten nog de nodige mutaties te verwachten.

De ontwikkeling, die gezien de mogelijkheden die dit geslacht ons biedt, kan dat van de grasparkieten evenaren, zo

niet overtreffen.

Deze mogelijkheden zijn: **a.** Goede kweekarbeid; **b.** Mutatiemogelijkheden; **c.** Een zeer groot aantal variaties door de negen soorten die dit geslacht kent.

ALGEMENE OPMERKINGEN BIJ DE STANDAARD.

Het voorbrengen van de agaporniden in standaardkooien geeft de keurmeester de mogelijkheid een vergelijkende keuring toe te passen, wat altijd geprefereerd dient te worden bij vogels van eenzelfde soort waarbij de kwaliteitsverschillen dikwijls minimaal zijn. Bij de verschillende mutatievormen, die de agapornidenkweek met zich brengt, zal het voor velen moeilijk worden de soorten onderling uit elkaar te houden, iets dat bij de albino's wel haast een onmogelijkheid zal blijken te zijn. Het onderlinge formaatverschil zal, naarmate het domesticatieproces vordert, steeds minder worden, daar wij rekening moeten houden met een formaattoename van de gedomesticeerde exemplaren.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN HET GESLACHT AGAPORNIDEN.

Bij het gehele geslacht zien we in de bevedering de volgende kleurstoffen.

- a. Het zwarte eumelanine
- b. Geel psittacine
- c. Rood psittacine

De psittacinen kunnen zowel in zuivere vorm als gemengd in de bevedering aanwezig zijn. De chemische structuur van beide psittacinen is ons niet bekend. De mutatiemogelijkheden van de kleurstoffen zijn voor het gehele geslacht gelijk. Deze zijn:

MELANINE MUTATIES.

- a. een partiële reductie van het melanine. (pastel)
- b. totale reductie van het melanine. (ino)
- c. een verzwakte oxydatievorm van het melanine (de zgn.cinnamon).
- d. verandering van het melaninepatroon in de baard (grijs en grijsgroen).
- e. mutaties die een veranderde baardbouw veroorzaken (violet en de donkerfactoren).
- f. melaninereductie per veerveld . (bont)

PSITTACINE MUTATIES.

- a. een partiële psittacine reductie in diverse sterkte graden. (zeegroen)
- b. een totale beletting van psittacine vorming. (blauw)
- c. een separate beletting van geel of rood psittacine.
- d. een psittacine beletting per veerveld.
- e. een kwalitatieve reductie van het rood psittacine in bepaalde onderdelen. (oranje masker).

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE PERSONATAGROEP.

De nauw aan elkaar verwante personata-groep (personata-fisherie-nigrigenis en lilianae) toont zowel wat de bouw als wat de vederstructuur betreft grote overeenkomst. De vederstructuur van de vleugeldek- en rugbevedering is voor alle vier soorten gelijk. in fig.1 ziet u een dwarsdoorsnede van zo'n vleugeldekveertje.

hier komt fig.1

De baard is van het structurele type, dus bezit de zgn. blauwstructuur, deze gecombineerd met het gele psittacine in de cortex geeft de baard haar helder grasgroene kleur. De haakjes die zich aan de baard bevinden, bezitten ook geel psittacine, maar dit psittacine wordt gemaskeerd door de aanwezigheid van zwart eumelanine. De haakjes zijn dus zwart. Deze zwarte haakjes verdonkeren de totaalkleur van het vleugeldek, dat wij als donker grasgroen waarnemen. De bevedering van de borst-buik-flanken en anaalstreek nemen wij als helder grasgroen waar. De baarden van deze

helder grasgroene veervelden zijn echter precies van dezelfde grasgroene kleur als de baarden van het vleugel- en rugdek. Het verschil van kleur wordt veroorzaakt door de haakjes. De haakjes van de borst-buik-flanken en anaalstreekbevedering bevatten geen zwart eumelanine, maar alleen geel psittacine. De haakjes zijn dus geel, dit gecombineerd met de grasgroene baarden, geeft als totaalkleur heldergroen.

Een optredende mutatie kan de aanmaak van psittacine beïnvloeden een gedeeltelijke beletting van de aanmaak van de psittacine kristallen zal de gele kleur verzwakken, die verzwakte gele kleur gecombineerd met de blauwstructuur geeft als totaalkleur blauwgroen (door sommige kwekers petroleumblauw genoemd, o.a. de zeeegroene roseicollis). Een sterke vorm van deze psittacinebelettende mutatie belet de aanmaak van geel psittacine totaal met als resultaat de blauwe personata, die een zuiver hemelsblauwe kleur op de buik-flanken en anaalstreek heeft. Het vleugeldek is echter donkerder blauw, want terwijl de haakjes van de buik- en flankbevedering geen melanine bezitten en door het wegvallen van geel psittacine ook geen geel meer en dus kleurloos zijn, bezitten de haakjes van de rugdekbevedering wel zwart melanine, het melanine is door deze psittacinemutatie niet aangetast. De baarden van het rugdek zijn dus hemelsblauw, de haakjes zwart en dit geeft als totaalkleur donkerhemelsblauw.

Deze psittacinemutaties kunnen bij iedere agapornidesoort optreden. Wat wij de blauwfactor noemen, is dus een erfelijke factor die de aanmaak van psittacine belet, zij belet zowel de aanmaak van geel als van rood psittacine. De kopbevedering van alle vier personata soorten bevat zowel geel als rood psittacine in mengvorm. De mengverhouding bepaalt de kleurdiepte. Zo zien we bij de fisherie dat het voorhoofd dieper oranje rood is dan bijv. de wangen of de bovenschedel. De mengverhouding van het psittacine in de baarden van het voorhoofd helt over naar het rode component en van de wangen meer naar het gele component. Deze mengverhouding, ook weer door erfelijke factor bepaald, kan door selectieve kweek bijv. ten gunste van het rode component verschuiven.

Een ander facet dat we naar voren willen brengen is de invloed die de voeding op de vorming van het psittacine kan hebben. Van de kleurkanarie weten we dat deze vogel via de voeding het carotenoïde lutein opneemt, dit wordt in het lichaam door een chemisch proces omgezet in het carotenoïde kanariexanthopyll. Ook bij vele andere vogelsoorten zien we een dergelijke omzettingsproces in het lichaam.

Voeding is belangrijk voor de psittacine, hoewel we de kwekers daaromtrent geen definitieve richtlijnen kunnen geven, raden wij hen toch aan hun agaporniden voldoende groenvoer en wilgentakken te verstrekken. Terug naar de kopkleur, de bevedering van alle vier de personata's bevatten dus de beide psittacine soorten, bij de fisherie en de lilianaë zien we de zuivere psittacine kleur.

Bij de personata echter wordt deze kleur gemaskeerd door de aanwezigheid van zwart melanine in zowel de baarden als in de haakjes. Deze aanwezigheid van melanine zien we ook in de kopbevedering van de nigrigenis, hoewel in gereduceerde vorm. De kopkleur van de personata kunnen we warm zwart noemen. De warme gloed wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van het psittacine in de baarden, bij de nigrigenis is de kopkleur meer warm roestbruin. Door het mindere melanine in de baarden komt het psittacine nog sterker door dan bij de personata. Bij de blauwe personata wordt de vorming van het psittacine belet, ook uit de kopbevedering wordt het psittacine verdrongen, wat de zwarte kleur kouder maakt. Bij de keuring kunnen we dus niet zeggen dat de kopkleur van een blauwe personata gelijk moet zijn aan de kopkleur van de groene personata, dat is onmogelijk door het wegvallen van het psittacine. De groene heeft dus een warm zwarte kop en de blauwe een koud zwarte kop.

De baarden van de stuitbevedering hebben in de bewolkte zone kleinere vacuoles dan de baarden van de normale groene of blauwe bevedering. Door de kleinere vacuoles worden in plaats van de blauwe lichtstralen, de violette lichtstralen met een kortere golflengte verstrooid. Op de kop zien we zowel bij de personata, de fisherie, de nigrigenis als de lilianaë een overgangszone naar de groene rugdekbevedering. Dit wordt veroorzaakt door de gevarieerde aanwezigheid van melanine in de baarden en de haakjes. Oranjerood met een zekere concentratie melanine geeft roestbruin, oranjegeel met diezelfde concentratie melanine geeft een soort olijfgroen en geel met diezelfde concentratie melanine geeft een soort olijfgeel. Al die nuances zien we in de overgangszone tussen masker en nek bij de nigrigenis, de fisherie en in mindere mate bij de personata en de lilianaë.

Als we goed kijken zien we dat de rugdekbevedering van de nigrigenis een iets lichtere tint groen heeft dan de rugdekbevedering van bijv. de personata over hun gehele lengte zwart, bij de nigrigenis over ong. driekwart van hun lengte, wat de totaalkleur iets verlicht.

De baarden van de kopbevedering van alle vier soorten zijn van het structurele type maar door de aanwezigheid van de melaninekorrels in de kern en in de bewolkte zone treedt geen verstrooiing van de blauwe lichtstralen op, bij die gele borstbevedering van de personata ontbreekt de lichtobserverende melaninelaag om de kern. De baarden van de staartpennen bezitten wel de blauwstructuur evenals de baarden van de binnenvlag van de primaire slagpennen. De structuur is echter verschillend.

In fig.2 ziet u een dwarsdoorsnede van zo'n baard van een slagpen getekend.

fig.2.

De lutino wordt veroorzaakt door een mutatie die al het melanine uit de bevedering verdringt, maar de vorming van het psittacine wordt door deze mutatie niet aangetast. Dat zien we duidelijk bij de lutinovormen van zowel de personata als de nigrigenis. Het zwarte melanine wordt uit de kopbevedering verdrongen, maar het psittacine wordt niet aangetast, dus krijgen we de lutino personata, de lutino fisherie en de lutino nigrigenis met oranjerode koppen, de ware psittacinekleur komt dan te voorschijn. Een tussenvorm van de wildvorm en de ino's zijn de zgn. pastellen, die oorspronkelijk de gele en de witte personata's werden genoemd. Deze laatste naamgeving is fout. De vogels zijn in geen geval geel of wit, maar toonden een gereduceerd melaninebezet. De t.c. heeft deze mutatievorm in de standaard dan ook omschreven onder de namen pastel hemelsblauw en pastel lichtgroen.

De pastellen moeten echter door doelbewuste selectieve kweek een zodanig reductiesterkte van het melanine bereiken, dat de pasteltint niet te vaag wordt en we een vuil geel of vuil wit krijgen. Deze reductiefactor is nl. tamelijk variabel, we moeten streven naar een ong. 50 % reductie van het melanine. Het kweken van vuil gelen en witten is zinloos.

Het zou zonde zijn als door een dergelijke onoordeelkundige kweek deze zó mooie pastellen verloren zouden gaan. Keurtechnisch moeten alle pastel blauwen met een witte kop gestraft worden, bij deze pastellen is de melaninereductie te sterk, wat ook tot uiting komt in de lichaamsbevedering. Bij een te sterke verdringing van het melanine wordt ook de lichaamsbevedering te bleek en te flets. De lichaamskleur moet nog degelijk als hemelsblauw te herkennen zijn en niet vuil wit met een flets hemelsblauwe waas. Ook bij de pastel groenen zal in de kopbevedering nog een deel van het melanine aanwezig zijn wat de oranje rood psittacine kleur iets verdonkert. De koraalrode snavelkleur wordt veroorzaakt door psittacinevorming. Het is opvallend dat bij de personata's de mengverhouding rood-geel psittacine in het voorste deel van de kop (incl. de snavel) het rode component de overhand heeft. De psittacine belettende factor (dus de blauwfactor) belet niet alleen de vorming van geel psittacine, maar ook van rood psittacine, vandaar dat de snavelkleur in de blauwe serie (incl. de albino's) hoornkleurig is. Over het algemeen kunnen we zeggen dat iedere kleurmutaties een verliesmutatie is.

Door zo'n mutatie wordt de vorming van één van de kleurcomponenten, die gezamenlijk de totaalkleur vormen, verhinderd, met als resultaat, een andere totaalkleur. Een kleurmutatie zal geen kleur toevoegen. Onwillekeurig zouden we zeggen dat de violet stuitbevedering van de blauwe personata een toegevoegde kleur is, doch als u voorgaande bladzijden goed heeft gelezen, weet u dat deze violet kleur ook veroorzaakt wordt door een verliesmutatie, nl. het verlies van geel psittacine. Met de in de standaard omschreven mutaties en te verwachten mutaties zijn de mogelijkheden echter nog niet uitgeput. Mutaties die we nog kunnen verwachten in de diverse personatasoorten zijn:

- a. Een zwakkere oxydatie van het eumelanine, wat zich o.a. zal uiten in de kopkleur van de personata en de nigrigenis, deze wordt dan warm bruin, ook de groene en blauwe lichaamskleur zal er door verzacht worden evenals de staarttekening. (Cinnamonfactor)
- b. In plaats van een totale psittacinereductie van het eumelanine, kan ook een partiële psittacine reductie optreden, zodat we in plaats van hemelsblauw een soort zeegroen krijgen. Het zou mogelijk kunnen zijn dat bijv. de psittacine belettende factor haar werking bepaalt tot alleen de lichaamsbevedering en dat het psittacine in het masker niet aangetast wordt. Dan krijgen we blauwe personata's met warmzwarte koppen en blauwe pastellen met oranjerode koppen.
- c. Een melaninereductie per veerveld, bijv. een totale melaninereductie in de borst- buik- flank- en anaalbevedering, maar geen melaninereductie in de bevedering van het rugdek. Dan zouden we bijv. fisheries krijgen met gele borst en buik, maar met een normale groene vleugeldekbevedering. In de blauwserie wordt en dat dan witte borst-buik-flanken en anaalstreek en een normale donkerhemelsblauwe vleugelkleur.
- d. Een mutatie die wel de vorming van het gele psittacine belet, maar de vorming van het rode psittacine niet aantast of omgekeerd.
- e. Een verandering in de diepte van de bewolkte zône wat ons resp. donkergroen, olijfgroen, kobaltblauw en mauve zal geven.
- f. De grijs- en violetstructuur.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE ROSEICOLLIS.

Deze vertoont, wat de baardbouw betreft op sommige punten aanmerkelijke verschillen met de personatagroep. De aanwezige kleurstoffen in de bevedering van de roseicollis zijn geheel gelijk aan die aanwezig in de personatagroep. Het masker van de roseicollis toont een andere nuance rood dan bij de fisherie, maar toch bevat ook het masker van de roseicollis de mengkleuren rood en geel psittacine. De baarden van de kopbevedering van de roseicollis zijn van het pronktype fig.3, aan de baardtoppen bevinden zich geen haakjes en de baarden liggen dicht aaneengesloten. De haakjes, die zich vanaf de baardbasis tot ongeveer het baardmidden bevinden, bevatten geen melanine maar de mengkleur rood-geel psittacine die ook in de baarden aanwezig is. De medulaire cellen van de baarden zijn relatief zeer klein en reflecteren dus minder lichtstralen dan de baarden van bijv. het algemene type.

Dit heeft een verdonkerend effect op de totaalkleur. Een opmerkelijk verschijnsel bij de roseicollis is dat de psittacinevorming zich niet tot in de snavel heeft voortgezet.

De kleur van de stuitbevedering van de wildvorm roseicollis is donker-hemelsblauw, ook hier bevinden zich aan de toppen van de baarden over een lengte van ong. 2 à 3 mm geen haakjes. De haakjes die zich vanaf het midden tot aan de basis van de baard bevinden bevatten over de helft van hun lengte zwart eumelanine, dat de donker-hemelsblauwe stuitkleur iets verdonkert.

De grasgroene buikkleur is gelijk aan die van de personata's, de vleugeldek- en rugdekkleur is lichter dan bij de personata's, daar de haakjes maar over de halve lengte zwart eumelanine bevatten. De baarden zijn helder

grasgroen, met een bewolkte zône van gelijke diepte als in de baarden van de personata's. In een smalle zône om het rode masker zien we een pastel grijs blauwachtige zône. In de baarden die deze pastel grijs blauwachtige zône veroorzaken zien we een reductie van het gele en, of rode psittacine. Deze reductie kan per exemplaar aanzienlijk verschillen. Bij sommige roseicollis is van een pastel grijs blauwachtige zône geen sprake, bij andere nauwelijks merkbaar. Als ideaal zouden wij graag een smalle pastel grijs blauwachtige zône zien tussen het masker op de wangen en de groene nekkleur.

hier komt fig.3

OPGETREDEN MUTATIES BIJ DE ROSEICOLLIS.

De al enige jaren ingeburgerde naam "pastelblauwe" roseicollis werkt zeer verwarrend, daar de leek, afgaande op deze naam, een blauwe kleur verwacht, dat echter niet het geval is. In de meeste gevallen is deze kleur groenachtig met een blauwe waas. Een wel opvallende verschil is de kopkleur, deze is rose-achtig in plaats van diep oranje-rood. Deze mutatie veroorzaakt een partiële beletting van psittacine vorming in de gehele bevedering. Dit komt tot uiting in groen-blauwige borst- buik- en vleugeldekkleur. Het aantal psittacinekristallen wordt dus gereduceerd. De blauwstructuur wordt echter door deze mutatie niet aangetast, de blauwe lichtstralen worden dus normaal verstrooid. Door een verzwakte psittacine-concentratie resulteert dit in een zwak-geel gecombineerd met blauw.

Ideaal zou zijn als de psittacine-concentratie zodanig werd verzwakt dat we een combinatiekleur krijgen die tussen groen en blauw in ligt, het zgn. zeegroen. Dit is dan ook de reden dat we deze mutatie in de standaard omschreven hebben als zeegroen. Deze mutatie heeft ook de psittacine-concentratie in de maskerbevedering gereduceerd, zowel het gele als het rode psittacine. In de baarden zien we, als we hen onder de microscoop onderzoeken, dat deze reductie zeer onregelmatig is, de baarden zijn niet egaal van kleur, maar eerder oranje-rood - bleekgeel gevlekt. Het resultaat is echter de aanzienlijke opgebleekte kop- en maskerkleur.

In dezelfde mutatiegroep kunnen we ook de zuivere hemelsblauwe roseicollis onderbrengen. Daar deze mutatie, bij ons weten, nog niet bij de roseicollis is opgetreden, wordt hij niet omschreven.

Van de mutaties die het melanine beïnvloeden kennen we weer een partiële vorm en een totale vorm, zoals omschreven bij de personatagroep. Dit gereduceerd melaninebezet komt natuurlijk ook tot uiting in de stuitbevedering, deze wordt dan bleek kobaltblauw van kleur. Ook hier moeten we weer adviseren om door selectieve kweekmethoden een melaninereductie van 50% te verwezenlijken, zodat de vogels nog een behoorlijke kleur tonen en niet voor vuil geel of vuil wit worden aangezien.

Laatst bekende mutatie is de oranjemasker Roseicollis. Door een partiële reductie van het rode psittacine wordt zowel de rode kopkleur, als de rode staarttekening oranje.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE CANA.

Hoewel de cana qua vederstructuur een zeer eenvoudige vogel lijkt, gaf het microscopisch onderzoek van de bevedering ons toch wel een grote verrassing, nl. de grijze kopbevedering van de man. De kopbevedering, die wij als grijs waarnemen is niet grijs. De baarden bezitten een bewolkte zône en vacuoles die overeenkomen met de lengte van de violette lichtstralen. Deze baarden zijn zuiver violet, de haakjes aan het violette deel van de baard zijn kleurloos. Aan de baardbasis zien we wel de aanwezigheid van geel psittacine, zowel in de baarden als in de haakjes. Tussen de gele baardbasis en het violette baarddeel bevindt zich een smalle groene overgangszone. De combinatie violet baardtoppen en middendeel met de gele baardbasis geeft ons het zilvergrijs als totaalkleur.

Vanzelfsprekend bezitten ook de baarden van de vrouwelijke kopbevedering de blauwstructuur, maar de mogelijkheid is groot dat de vacuoles in de bewolkte zône ook een diameter hebben die overeenkomt met de golflengte van de violette lichtstralen. De aanwezigheid van geel psittacine in de gehele lengte van de vrouwelijke baardtoppen geeft ons de groene kleur min of meer violetgroen, een kleurnuance die echter zeer moeilijk te onderscheiden is van het geldende voor personata, fisherie, liliana, nigrigenis, roseicollis, pullaria en taranta.

Zou de pop inderdaad de violetstructuur bezitten, dan zullen de blauwe cana's zowel de man als de pop een violet kleur hebben. Helaas zijn de kopveertjes van de pop niet in het microscopisch onderzoek betrokken geweest, maar gezien de kopkleur van de pop bezitten de haakjes eumelanine, wat de grasgroene kleur verdonkert. Bij de blauwe mutant, waarbij we dan ook bij de pop een violet kopkleur verwachten, zal deze kleur violet donkerder zijn dan bij de man, daar de haakjes in de kopbevedering van de man kleurloos zijn.

Dus, om weer in de toekomst te kijken, bij een mutatie die de vorming van het gele psittacine verhindert, krijgen we

mannen met een bleek violet kopbevedering, het vleugeldek wordt donkerhemelsblauw en de borst en buikbevedering hemelsblauw. In de bevedering van de wildvorm zien we evenals bij de andere agapornidensoorten dat de baarden van de rug- en vleugeldek bevedering helder grasgroen zijn, maar de haakjes zwart. Bij de borst- en buikbevedering zien we dat de baarden dezelfde grasgroene kleur hebben als de baarden van het bovendek, maar dat de haakjes geel zijn en dus geen melanine bevatten.

Bij de lutinomutatie zullen we geheel gele mannen krijgen met uitzondering van de kopkleur, die wit crèmeachtig zal zijn. De poppen zullen geel zijn, met als mogelijkheid lichter gekleurde slagpennen. Tot zover de cana, die nog aan het begin van het domesticatieproces staat.

De vederstructuur van de taranta, pullaria en swinderiana is nog niet onderzocht.

DE GEVOLGEN VAN HET DOMESTICATIEPROCES.

Iedere diersoort, bij wie de mens op een of andere manier ingrijpt in het voortplantingsproces, ondergaat veranderingen. Deze kunnen zich voordoen in kleurfysische hoedanigheden en in gedragspatroon. Kleine veranderingen in het gedragspatroon zijn reeds merkbaar na enige generaties in gevangenschap te zijn gekweekt. In de loop van het verdere domesticatieproces treden deze veranderingen in het gedragspatroon in steeds sterkere mate naar voren. Broedtijden veranderen, seksuele driften versterken of verzwakken, het sociale gedrag ondergaat veranderingen, enz. enz.

Grote veranderingen kunnen ook optreden in de vorm en in het postuur van de vogel. In iedere soort is een bepaald garnituur erfelijke factoren aanwezig, die door haar ongehinderde verspreiding in de soort tamelijk homogeen is en door de honderdduizenden jaren ook gebleven is. Zo'n soort bestaat in de vrije natuur uit miljoenen exemplaren, die onderling zeer weinig van elkaar verschillen, dank zij de vrije circulatie van het in de soort aanwezige factorengarnituur. Kleine afwijkingen, die bij sommige individuen optreden, worden door de vrije teeltkeuze direct weer geëlimineerd.

Hoewel het factorengarnituur bij de in de natuur levende exemplaren tamelijk homogeen is, komen er afwijkingen voor. Niet één vogel heeft een precies overeenkomend factorenbezit als een andere vogel van diezelfde soort. Maar deze verschillen zijn meestal zo klein, dat ze niet in het uiterlijk van de vogel tot uiting komen. Dankzij de vrije uitwisseling van de factoren komen in de vrije natuur geen exemplaren voor, die merkbaar van zijn soortgenoten afwijken.

Het domesticatieproces van een soort begint meestal met een beperkt aantal geïmporteerde exemplaren. Zelfs duizend stuks is beperkt t.o.v. de miljoenen exemplaren, die de soort omvat.

Begint het domesticatieproces met bijv. duizend exemplaren, dan zullen onder die duizend exemplaren genetisch kleine afwijkingen in het factorenbezit aanwezig zijn. Maar in plaats dat een partnerkeuze uit miljoenen gemaakt kan worden, is deze keuze bij in gevangenschap levende vogels zeer beperkt. Een vrije circulatie van erfelijke factoren is dan uitgesloten. Het resultaat is dan dat kleine afwijkingen in het factorenbezit niet meer geëlimineerd worden, maar zich in de gedomesticeerde stam vermeerderen en versterken. Daarbij komt de selectieve teeltkeuze, die de mens toepast, welke ook weer beperkingen zal opleggen aan de vrije circulatie van het factorenbezit.

Van de in de vrije natuur levende vogelsoorten weten we, dat bijna iedere erfelijke eigenschap een zekere variatiebreedte heeft. Dit komt vooral sterk naar voren bij eigenschappen, die door meerdere factoren worden bepaald, zoals het formaat en het type.

In de natuur is geconstateerd, dat de variatiebreedte tussen de kleinste vogel en de grootste vogel van de soort in de loop der honderdduizenden jaren constant is gebleven. Dit werd gehandhaafd door de vrije uitwisseling van factoren. Deze constante variatiebreedte wordt echter gedurende het domesticatieproces verstoord. Geconstateerd is, dat deze variatiebreedte na zo'n veertig generaties domesticatie aanmerkelijk werd verbreed. De kleinste werden kleiner en de grootste werden groter. We moeten echter constateren, dat deze verbreding van de variatiebreedte, welke door erfelijke factoren wordt geregeld en dus de vogel zijn max. groeilimiet vastlegt, ook nog gebonden is aan andere facetten van de kweek.

Niet iedere vogel bereikt die grootte, die erfelijk in hem is vastgelegd. Bij slechte voeding zal deze erfelijk vastgelegde max. groeilimiet niet bereikt worden. Bij optimale voeding echter wel en als U nu weet, met welke zorg vele kwekers de voeding van hun vogels regelen, die in de meeste gevallen overvloediger en gevarieerder is dan in de natuur, waar in vele streken armoe troef is, kan het ons niet verwonderen, dat vele gedomesticeerde soorten groter worden dan hun vrije soortgenoten.

Voeding en selectie gaan gedurende het domesticatieproces hand in hand. Door selectie kan de factorencombinatie voor groei gunstiger komen te liggen, maar ook ongunstiger. Vandaar dan ook die grotere variatiebreedte.

Bij de agaporniden zien we in grootte verschillen van enkele centimeters tussen de soorten onderling. Deze verschillen zullen in de loop van het domesticatieproces aanmerkelijk kunnen verminderen, wat vooral zijn consequenties zal hebben bij de diverse mutanten, o.a. de albinovorm.

Deze vrije factorencirculatie, die bij de domesticatie reeds aanzienlijk beperkt is, wordt soms uit economische motieven door de kweker nog sterker beperkt. Theoretisch zouden bijv. alle blauwe Personata's kunnen afstammen van één ouderstel, nl. de ouders, die split voor blauw waren en het daaruit geboren blauwe jong. Logisch, dat de kweker, die de eerste blauwe kweekte, deze terug paarde aan één van de ouders en om op die manier binnen zo kort mogelijke tijd, zoveel mogelijk blauwen te kweken, paarde hij broer x zus enz.

Ook de koper van een paartje blauwen volgde dezelfde methode en ook de koper van die koper deed weer hetzelfde. In die blauwe stam kwamen geen nieuwe factoren bij. De toevallig in de ouders aanwezig gunstige factoren voor de vogel konden zich door die sterke inteelt versterken, maar ook de in de oudervogels aanwezige ongunstige factoren konden zich versterken en over het algemeen zullen het juist die ongunstige factoren zijn, die de kwaliteit van de stam

bepalen. Van een vrije factorencirculatie is op zo'n manier totaal geen sprake. Een op zo'n manier doorgekweekte stam, zonder selectie op de gunstige factoren, is op den duur tot ondergang gedoemd. Dat was de theorie, maar ook dikwijls de praktijk.

De goede praktijk is echter regelmatig de mutant terug te paren op een onverwante wildvorm, want in dit stadium is nog geen sprake van selectie op een bepaalde hoedanigheid, maar hoofdzakelijk moet de selectie geschieden tot het verkrijgen van een stam gezonde en sterke vogels. Selectie op de fijnere kwaliteiten komt pas later, nadat een groot aantal vogels van die gemuteerde kleur zijn gekweekt men door uitkruisen met de wildvorm deze stam een grotere variatie in factorenbezit heeft.

Wees zuinig op een nieuwe mutatie. Kweek zodanig, dat deze stam met de nieuw gemuteerde kleur krachtig blijft. Denk niet eerst aan Uw portemonnaie, maar denk allereerst aan de opbouw van een gezonde stam.

Het bovenstaande houdt geen banvloek over "inteelt". Inteelt heeft zijn nut, indien juist toegepast, maar heeft eerder een averechtse uitwerking bij de opbouw van een stam nieuwe kleurslag.

Tenslotte willen wij nog de aandacht vestigen op een ander facet van de domesticatie. Bij het groter worden van de vogels, wordt ook verhoudingsgewijs de bevedering iets langer, maar niet altijd zal de psittacine- en melaninevorming in de bevedering daarmee gelijke tred houden. Dan krijgen we het verschijnsel dat de toppen van de baarden kleurloos zijn, wat de totaalkleur van de vogel dikwijls aanmerkelijk opbleekt.

DE KLEURVERERVING BIJ DE AGAPORNIDEN.

De kleurvererving kunnen we ruwweg onderverdelen in twee categorieën, nl.

a. de mutaties die de verandering van het psittacinebezit veroorzaken.

b. de mutaties die de verandering van het melaninebezit veroorzaken.

De factoren die de psittacinevorming beïnvloeden, liggen bij de tot nu toe opgetreden mutaties in één paar autosome chromosomen en vererven recessief t.o.v. hun wildallele. Bij de agaporniden waarbij zich deze mutatie nog niet heeft voorgedaan, zoals bij de cana, de taranta, de pullaria zal dat zeer waarschijnlijk ook het geval zijn. Een totale verhindering van psittacinevorming verandert de groene kleur in blauw.

Als symbool voor de totale verhindering van de psittacinevorming nemen we de letter **b**. blauw. Ongemuteerd, dus het wildallele heeft het symbool **b+** (dus de normale groene kleur) en gemuteerd krijgt het symbool **b**, dus de blauwe kleur. Om dit hoofdstuk te begrijpen is het noodzakelijk dat u eerst het algemeen hoofdstuk "Beknopte erfelijkheidsleer" bestudeert, dat eveneens op het bondsbureau te verkrijgen is. Als voorbeeld nemen we de vererving van de blauwe personata. Wildvorm (dus de normale personata) x wildvorm = 100% wildvorm.

Deze wildvorm krijgt de formule: $b+//b+$.

De blauwe personata heeft formule: $b//b$.

De beletting van de psittacine vorming treedt op in alle veren van het vederpak en in de snavel.

Bij de roseicollis zien we een factor optreden die de vorming van het psittacine maar gedeeltelijk belet, de distributie van het aantal gevormde psittacinekristallen is voor ong. de helft gereduceerd. Uit de praktische kweekervaring met de agaporniden weten we nog niet hoe deze partiële belettende factor vererft t.o.v. de blauwfactor; dit weten we echter wel bij de grasparkiet. Daar hebben we ook te maken met een factor die de psittacinevorming totaal belet en een factor die de psittacinevorming partieel (gedeeltelijk) belet. Met grote waarschijnlijkheid kunnen we aannemen dat ditzelfde verband tussen die twee factoren ook bestaat bij de agaporniden.

DE DONKERFACTOREN.

Door een mutatie van de baardstructuur die is opgetreden in de gedaante van de olijfgroene Agapornis roseicollis, kennen we de donkerfactoren. In de groenserie zijn dat de kleuren lichtgroen, donkergroen en olijfgroen. Bij de zeegroen de kleuren licht-, donker- en olijzeegroen. De donkernuances in de kleur worden veroorzaakt door een kleinere baarddiameter en een minder diepe bewolkte zône. Door de gewijzigde diepte van de bewolkte zône wordt meer licht door het melanine geabsorbeerd, zodat de totaalkleur donkerder wordt. Bovendien hebben dunnere baarden een kleiner kleurvormend oppervlak wat eveneens verdonkerend werkt. Waarschijnlijk worden door de iets gewijzigde diameter van de vacuoles in de bewolkte zône ook de blauwe lichtgolven die verstrooid worden ook een nuance in kleur veranderd, het geen eveneens van invloed is op de totaalkleur.

In de kwekerskringen wordt steeds over de olijfgroene als zijnde een mutatie gesproken. Dit komt omdat de olijfgroene het eerst als een afwijking van het lichtgroen werd herkend. In werkelijkheid zijn er echter eerst donkergroenen geweest. Deze zijn waarschijnlijk niet eens als zodanig herkend. Verwonderlijk is dat niet daar menige donkerfactor dominant is over haar wildallele.

Aangezien we dominante kenmerken met een hoofdletter aanduiden, krijgt de donkerfactor het symbool **D**. Voor de lichtgroene en de lichtzeegroene, dus voor het ontbreken van de donkerfactoren schrijven we $D+/D+$. De donkergroenen en donkerzeegroenen bezitten één donkerfactor, zodat de formule $D+/D$ wordt. De olijfgroene en de olijzeegroenen bezitten twee donkerfactoren, zodat deze de formule D/D krijgen. Na de kennismaking met de **D** factor kunnen we de kleurslagen van de groen- en de zeegroenreeks thans volledig in formule vermelden.

Lichtgroen: $b+//b+$, $D+/D+$

Donkergroen: $b+//b+$, $D+/D$

Olijfgroen: $b+//b+$, D/D

Lichtzeegroen: bcr//bcr, D+//D+

Donkerzeegroen: bcr//bcr, D+//D

Olijfzeegroen: bcr//bcr, D//D

De factor die bij de roseicollis het zeegroen veroorzaakt geven we het symbool bcr (cr = psittacine reductie). Laten wij aannemen dat deze factor, net als bij de grasparkieten een multiple allelomorfe vormt met de b⁺ en de b factor en de volgorde van dominantie b⁺ - bcr - b is.

In woorden gezegd, groen is dominant over zeegroen en over blauw. Zeegroen op haar beurt is dominant over blauw. Zowel de bcr als de b factor zijn mutaties van de b⁺ factor.

1. Groen x zeegroen = 100% groen/zeegroen.
2. Groen x blauw = 100% groen/blauw.
3. Zeegroen x blauw = 100% zeegroen/blauw.
4. Groen/zeegroen x blauw = 50% groen/zeegroen en 50% zeegroen/blauw.
5. Groen/blauw x zeegroen = 50% groen/zeegroen en 50% zeegroen/blauw.
6. Zeegroen/blauw x zeegroen/blauw = 25% zeegroen, 50% zeegroen/blauw en 25% blauw.
7. Zeegroen/blauw x blauw = 50% zeegroen/blauw en 50% blauw.
8. Groen/blauw x zeegroen/blauw = 25% groen/zeegroen, 25% groen/blauw, 25% zeegroen/blauw en 25% blauw.

Uit deze voorbeelden ziet u dat u uit de paring groen x zeegroen zuiver blauwe jongen kunt kweken, maar dan weet u dat zowel de groene als de zeegroene split voor blauw is. Bij de personata kennen we tot nu toe alleen de zuivere blauwe mutatie, bij de roseicollis echter alleen de zeegroenmutatie.

Een andere mogelijkheid van psittacineverhinderend is een plaatselijke verhinderend van psittacinevorming, deze kan bijv. het psittacine uit de gehele bevedering behalve de kopbevedering verdringen, dan zouden we bijv. blauwe fisheries met rode koppen krijgen.

Met alle partiële psittacine belettende factoren moeten we wel echter rekening houden met een zekere variabiliteit bij de verschijningsvormen. De resultaten van dergelijke verlies mutaties variëren nog al wat, wat vooral tot uiting komt bij de zeegroene roseicollis. Een ong. 50% verlies van geel psittacine t.o.v. een ideaal gekleurde wildvorm zal de in de standaard omschreven zeegroene kleur geven. Nogmaals willen we even op de voeding terugkomen in verband met de vorming van de psittacine kleuren. Bij de vinkachtigen weten we dat de psittacine kleurstoffen in de bevedering een omzettingproduct zijn van het via de voeding opgenomen psittacine lutein. Het is zeer waarschijnlijk dat iets dergelijks ook bij de agaporniden en ook de grote parkieten het geval is.

Wetenschappelijk onderzoek naar de chemische structuur van het in de agaporniden aanwezige psittacine kan ons op dit punt misschien opheldering geven, maar zolang dit echter nog niet is geschied adviseren wij de kwekers hun agaporniden voldoende groenvoer te verstrekken dat lutein bevat, zoals vogelmuur, paardebloemen, geraspte peen enz.

BLEEKMASKER.

Bij de bleekmasker (psittacinemutatie) reduceert het aantal psittacinekristallen in de bevedering van de borst, buik flanken en anaalstreek en die van het masker en de duimveertjes tot plm. 90%. In de cortex van de baarden en haakjes van de bevedering van het rugdek is de psittacine reductie ongeveer 50%, dus gelijk aan de zeegroene mutant. De bleekmasker lijkt dus op een zeegroene, maar bezit een sterk opgebleekt masker. Ook de kleur van de borst, buik, flanken en anaalstreek neigt meer naar het blauw en vertoont slechts een nauwelijks waarneembaar groene waas. De kleur van het masker is gebroken wit.

Bij het ontstaan van de bleekmasker is er van uitgegaan dat de factor die de bleekmasker deed ontstaan een multiple allelomorfen vormde met de blauwe- en zeegroenfactor. Bij paringen van zeegroen aan bleekmasker kwam echter vast te staan dat de factor zeegroen en bleekmasker twee verschillende factoren waren.

Uit deze paringen worden noch zeegroene, noch witmaskers geboren. Wat wel werd geboren waren groene vogels, met een duidelijk opgebleekt masker. Men heeft deze vogels appelgroen genoemd, in feite zijn het gewone groene die split zijn voor zeegroen en bleekmasker. Merkwaardig was overigens wel dat uit de paring van twee appelgroenen geen normale groenen werden geboren, wel appelgroen, zeegroen en witmaskers. Dit zou er op wijzen dat de factor zeegroen en de factor bleekmasker gekoppelde factoren zijn.

Als symbool voor de bleekmasker is gekozen scr (scr= sterke psittacine reductie).

De formule voor een bleekmasker wordt scr/scr. De paring van een zeegroene aan een bleekmasker ziet er in formule zo uit: (bcr,scr+//bcr, scr+) x (b+, scr//b+, scr). De jongen uit een dergelijke paring hebben de formule als volgt: bcr, scr+//b+, scr. Genotypisch zijn dit dus groene die split zijn voor zeegroen en bleekmasker. uiterlijk zijn het echter appelgroenen.

DE ORANJEMASKER.

Bij de oranjemasker (psittacinemutatie) reduceert het aantal rode psittacinekristallen in de bevedering van de kop en het masker, alsmede in de staarttekening. Hierdoor ontstaat de oranje kleur in deze onderdelen. Voor het overige verandert er niets in de bevedering. Wel mag opgemerkt worden, dat de lichaamskleur toch vaak iets zachter wordt.

De oranjemasker vererft autosomaal en is recessief t.o.v. haar wildallele. Als symbool gebruiken we voor deze factor de kleine letters om. (= oranjemasker).
De formule voor de oranjemasker lichtgroen wordt om//om.

DE MELANINEREDUCTIE FACTOREN.

Geheel onafhankelijk van de psittacine belettende factoren, vererven de melanine reductiefactoren. Ook hier hebben we weer te maken met een zeer variabele werking van de gemuteerde factor, variërend van ong. 30% tot een bijna totale melaninereductie. De vogels die deze partiële melaninereductiefactor bezitten zijn in de standaard als pastellen omschreven. Deze factor vererft autosomaal en is recessief t.o.v. haar wildallele. Als symbool voor deze factor gebruiken we de kleine letter m.= melanine en de toevoeging p.= partieel = gedeeltelijk. De wildfactor krijgt dan het symbool m+. Dat de sterkte van deze factor kan variëren zien we aan de kopkleur van bijv. de blauw-pastellen, deze varieert van vuil wit (dus een sterke reductie) tot grijs in diverse nuances.

Deze pastefactor kan zowel met de groenfactor gecombineerd worden, dan krijgen we pastel groenen als met de blauwfactor, dan krijgen we pastel blauwen. De pastefactor vererft geheel onafhankelijk van de blauwfactor, want deze factoren bevinden zich in verschillende autosomale chromosomenparen en dit heeft natuurlijk consequenties voor de kweek. Nu we met twee factorenparen gaan werken kunnen we de formules gaan uitbreiden.

De wildvorm heeft dan de formule: b+//b+, p+//p+.

De groenpastel: b+//b+, p//p.

De blauwe heeft de formule: b//b, p+//p+.

En de blauwpastel: b//b, p//p.

PASTEL-GEZOOMD.

De reducerende werking van deze melaninemutatie veroorzaakt in de schachten en in de baardtoppen van de vleugeldekveertjes over een lengte van 2 à 3 mm een gedeeltelijke verdringing van het melanine en in het hart van deze veertjes een nagenoeg totale reductie van het melanine. De schachten en de randen van de vleugeldekveertjes, de baardtoppen bevatten behalve psittacine een gereduceerde hoeveelheid melanine, doch de reductie is minder sterk dan bij de gewone pastellen.

Het hart van de vleugeldekveertjes bevat nagenoeg alleen psittacine en zijn geel, waardoor de kleur geel grijs-achtig groene randjes (zoompjes) heeft.

Doordat de veertjes elkaar als dakpannen overlappen, ontstaat een fraai schubeffect. In de bevedering van borst, buik, flanken en anaalstreek is de melaninereductie over de gehele lengte van de baard gelijk. Hier treedt het schubeffect dus niet op. Waarschijnlijk is de melaninereductie bij de pastel-gezoomd van kwalitatieve aard. Bij het selecteren van de kweekparen dient vooral gelet te worden op de duidelijk grijze randen van de vleugeldekveertjes. Als we hier de hand mee lichten gaat het gewenste schubeffect verloren. De factor, die het kenmerk pastel-gezoomd veroorzaakt krijgt het symbool pz. Deze factor is zoals u aan het gebruikte lettertype kunt zien, recessief ten opzichte van haar wildallele pz⁺. Deze pz-factor ligt in een ander chromosomenpaar dan de factoren die we tot nu toe behandeld hebben en vererft derhalve onafhankelijk van deze factoren. De volledige formule van de lichtgroenpastel-gezoomd is: b⁺//b⁺, D⁺//D⁺, pz//pz.

De melaninereductiefactor pz kan theoretisch in elke kleurslag ingekweekt worden.

In combinatie met de p-factor krijgen we dan in formules: b+//b+, D+//D+, p//p, pz//pz.

Deze combinatie heeft echter in de praktijk geen enkele zin. Door een dergelijke combinatie van factoren krijgen we een allegaartje, hetgeen niets met kleurkweek te maken heeft.

DE INOFACTOR.

Deze factor veroorzaakt een totale vermindering van melaninevorming, maar tast de productie van psittacine niet aan. Deze factor vererft vaak geslachtsgebonden, bij de agaporniden met oogring echter autosomaal.

Bij de lutino's zien we dat ook de rode psittacine zich op een normale wijze kan vormen, bij de albino's echter kan zich totaal geen psittacine vormen, maar een albino is een combinatie van de ino- en de blauwfactor. De inofactor verhindert dan de vorming van het melanine en de blauwfactor verhindert de vorming van psittacine. De inofactor geven wij het symbool ino en wanneer deze factor zich een geslachtschromosoom bevindt krijgt ze als volledig symbool x^{ino}, Haar ongemuteerde wildallele x^{ino+}.

De autosomaal verervende lutino die immers psittacine bezit, krijgt de formule: b+//b+, ino//ino. De autosomaal verervende albino heeft de formule b//b, ino//ino. Wanneer het een geslachtsgebonden vererving betreft worden de formules voor de lutino: b+//b+, x^{ino}//x^{ino} (man) en b+//b+, x^{ino}//y (pop).

De albino heeft als formule: b//b, x^{ino}//x^{ino} (man), b//b, x^{ino}//y (pop).

U ziet dat het verschil tussen een lutino en een albino in de formules alleen tot uiting komt in het symbool voor psittacinevorming, nl. de b. Het symbool b+ geeft aan dat de betreffende vogel wel psittacine bezit en het symbool b duidt op het ontbreken van het psittacine.

We kunnen ook de pastelvorm met de ino mutatie combineren, maar dit heeft weinig zin, daar dit geen nieuwe kleur

zal opleveren, daar de inoform de pastelvorm totaal maskeert. Een pastelman waarbij we de inofactor ingekweekt hebben ziet er uit als een lutino (of albino). Zo'n vogel heeft echter wel consequenties voor het nageslacht, paart u bijv. een lutino man, die tevens de dubbele pastefactor maskeert, met een pastelpop, dan zullen alle mannen pastel/ino zijn en alle poppen lutino/pastel.

VIOLET.

Halverwege de jaren '80 werd de roseicollis met een violetfactor bekend. Aanvankelijk kregen deze vogels de normale benaming met de toevoeging "violetfactorig".

De violetfactor kan theoretisch in elke kleurslag ingekweekt worden. Echter lang niet elke combinatievorm is daarvoor geschikt, dan wel zinvol.

In de praktijk is gebleken, dat violetfactorige roseicollis niet altijd even gemakkelijk waren te herkennen. Het is dan ook mede om deze redenen, dat de T.C. gemeend heeft de violetfactor voorlopig alleen te omschrijven bij die vogels, die een volledige zeegroenfactor te bezitten. In deze serie komen de vogels met een violetfactor het mooist uit. Voorlopig heeft de T.C. zich onthouden van een omschrijving van de violetfactor met zeegroen en bleekmasker in combinatie met pastel. isabel. cinnamon, fallow, pastel gezoomd en ino. De kweekpraktijk zal in de toekomst moeten uitwijzen of deze combinatievormen aanwinsten zijn voor de kleurkweek van de agaporniden en ook of zij als zodanig herkenbaar zijn.

Zo gauw echter een volledige blauwe roseicollis is gekweekt, dan zal de violetfactor ook in deze blauwe roseicollis zeer goed tot uiting komen.

De violette kleur wordt veroorzaakt door een verandering in de bewolkte zone. Door de kleinere vacuoles worden in plaats van de blauwe lichtstralen, de violette lichtstralen met een kortere golflengte verstrooid.

De violetfactor vereft autosomaal en is dominant t.o.v. haar wildalle. Als symbool krijgt zij dan ook de hoofdletter V. De formule voor de licht zeegroen violet wordt dan $bcr//bcr, V+/V$.

CINNAMON EN FALLOW ROSEICOLLIS.

Als laatste van de reeks mutaties, die in het genencomplex van de roseicollis zijn opgetreden, behandelen we de mutaties die bruin melanine veroorzaken. Zoals bekend, wordt het pigment melanine uit het aminozuur tyrosine gevormd. Reeds in het embryonale stadium van de vogel worden in de onderhuidse weefsels pigmentcellen gevormd die het kleurloze aminozuur tyrosine bevatten. Als na de geboorte de veren zich gaan ontwikkelen wordt er in de pigmentcellen door toedoen van het enzym tyrosinase een chemische reactie ontketend, waardoor de omzetting van het kleurloze tyrosine in melanine op gang komt. De reactie leidt via dihydroxyfenylalanine tot de vorming van indolchim waaraan de eindtrappen van de oxydatieve vorming van melanine zich voltrekken. Hoewel wij slechts enkele tussenstadia van de synthese met name noemden, is het aantal trappen veel groter. Hierbij is een groot aantal door genen beheerste enzymen betrokken. Zo katalyseert het enzym tyrosinase slechts de eerste twee trappen van het synthese. Voor de volgende trap van de opbouw is weer een andere enzymwerking vereist. De hoogste trap van de pigmentsynthese wordt slechts dan bereikt als de werkingsketen van de processen, die leiden tot de opbouw van de zwarte pigmentkleurstof door ongemuteerde genen beheerst worden.

De cinnamon-en de fallowmutatie nu, sluiten de bij de wildvorm in de reactienorm gelegen hoogste graad van oxydatie uit en laten slechts een lichtere toe, hetgeen resulteert in een bruine kleur van het melanine. vermoedelijk onttrekken deze mutaties in een late periode van de synthese een schakel aan de werkingsketen van processen, waardoor de stap tot de hoogste trap van de pigmentsynthese, het zwarte melanine, wordt geblokkeerd. De kleur van het melanine is dus afhankelijk van de graad van oxydatie: zwart is een sterke oxydatievorm van het melanine, bruin is een zwakke oxydatievorm. Het is duidelijk dat de verandering van zwart in bruin melanine consequenties heeft voor de totaal kleur van de bevedering. Immers, zwart melanine in de kern van de baard absorbeert al het daarop vallende licht. Bruin melanine echter bezit door een geheel andere atomaire structuur het vermogen een gedeelte van het licht, dat wij bruin noemen, te reflecteren. Bevindt zich dus, zoals bij de cinnamons, bruin melanine om de modulaire cellen van de baard, dan worden de lichtgolven die wij als bruin waarnemen teruggekaatst en treden samen met de in de bewolkte zone verstrooide blauwe lichtgolven via de cortex weer naar buiten met als resultaat een sterk opgebleekte lichaamskleur met een warme gloed.

De cinnamonfactor bevindt zich op het geslachtschromosoom en is recessief ten opzichte van haar wildalle $cin+$. De formule voor de man wordt x^{cin}/x^{cin} en voor de pop x^{cin}/y . De wijze van vererving is gelijk aan die van de aan het X-chromosoom gekoppelde ino-mutatie.

De cinnamonfactor kan theoretisch in elke kleurslag ingekweekt worden. In combinatie met de inofactor wordt het kenmerk van de cinnamon echter geheel gemaskeerd door de werking van de inofactor. Deze combinatie heeft dus in de praktijk weinig zin.

Een kleurslag die wel aandacht verdient is de lichtzeegroen cinnamon.

FALLOW.

Typerend voor de fallow zijn de rode ogen. De fallow-factor werkt dus kennelijk niet alleen als remmende oxydatiefactor van de pigmentsynthese maar verhindert tevens de totale pigmentvorming van de ogen. De kleur van het bruine melanine van de fallows wijkt enigszins af van die van de cinnamons. Het is meer bruin-grijs, hetgeen vooral goed te zien is aan de grote vleugelpennen en de dwarstekening aan de uiteinden van de grote staartveren. Ofschoon de kleur van het melanine van de fallow iets donkerder is dan die van de cinnamon is het lichtabsorberend vermogen van de baardkern geringer. Dit wordt veroorzaakt door de veel kleinere omvang van de melaninezakjes en

de smallere gemelaniseerde zône van de baard. Doordat de reflectie van het daglicht in de baarden van de fallows groter is dan in de baarden van de cinnamons is de lichaamskleur van de fallow iets lichter. De fallow-factor is recessief ten opzichte van de wildfactor f^* en bevindt zich op een autonoom chromosoom. Voor zover thans bekend vererft de f-factor onafhankelijk van alle andere tot nu toe bekende genmutaties.

De formule voor de lichtgroene fallow wordt dus: $b+//b+$, $D+//D+$, $f//f$.

Aan de hand van de thans bekende mutaties kunnen we nu ook de volledige formule van de licht groene wildvorm opstellen, deze luidt:

$i+//i+$, $bo+//bo+$, $b+//b+$, $D+//D+$, $p+//p+$, $pz+//pz+$, $f+//f+$, $x^{ino+} cin+//x^{ino+} cin+$.

Natuurlijk bezit de roseicollis, behalve de zoëven in de formule genoemde, nog meerdere genen die de lichtgroene kleur van de wildvorm via enzymwerking beheersen.

Deze zijn echter nog niet bekend. Slechts uit de verandering van een kenmerk door mutaties kunnen we de aanwezigheid en de werking van een gen opmaken, d.w.z. concluderen tot een bepaalde uitgangstoestand in het chromosoom. Keren we nu, alvorens we te ver van ons onderwerp afdwalen, terug naar de fallow-mutatie. De vererving van de fallow-mutatie is geheel analoog aan de reeds behandelde recessieve kleurmutaties.

De fallowfactor kan theoretisch in elke kleurslag ingekweekt worden. Dat wil echter geenszins zeggen dat elke combinatievorm zinvol is.

FYSIEKE STANDAARD VAN DE AGAPORNIS PERSONATA PERSONATA EN DE AGAPORNIS PERSONATA FISHERIE.

Formaat:

De ideale personata of fisherie moet een forse indruk geven en moet 15 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het type van de vogel.

Model:

De personata en de fisherie moeten een robuuste gestalte bezitten. Door de in verhouding wat korte en brede staart lijken ze wat gedrongen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De nek is fors en kort. De rug moet van de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond van voren. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar te zijn.

Kop:

In verhouding tot het lichaam is de kop tamelijk fors en maakt ongeveer 1/3 van het totaal uit. De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. De plaatsing van het oog is centrisc ten opzichte van de schedel. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De personata of fisherie moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 65°. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen en de vleugelpunten moeten ruim over de stuit sluiten.

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste, wanneer een agapornis niet in conditie is, zal deze nooit een hoge waardering mogen krijgen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Een agapornis heeft aan elke poot vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht.

Snavel:

De snavel is vrij fors en breed aan de basis. De snavelpunt raakt bijna de bevedering.

Bevedering:

De bevedering dient rein en compleet te zijn, strak gedragen te worden en glanzend te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN FYSIEKE EIGENSCHAPPEN.

Formaat:

De standaard schrijft een maat voor van 15 cm, gemeten tussen het front van de vogel en het puntje van de staart. In de meeste gevallen voldoen de personata en de fisherie wel aan deze eis.

Model:

Dit is het type en is afhankelijk van o.a. het postuur van de agapornis. Bij de agaporniden is vaak sprake van een smal type. Op de eerste plaats is dit een erfelijke aangelegenheid, maar als een agapornis niet voldoende is getraind voor de TT dan zien wij dat hij zich uit angst smaller probeert voor te doen dan dat hij in werkelijkheid is. Het beoordelen van het formaat en het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een duimstok exact de maat bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Subjectief schatten wij een smalle agapornis korter dan een forse, maar ook de kooi waarin de vogel wordt voorgedragen kan invloed hebben bij het beoordelen van het formaat en model. Iedere vogel lijkt in een kleine kooi groter dan in een grote kooi. Zelfs de kleur van de achtergrond geeft subjectief een ander beeld dan gekeurd tegen een warm gekleurde achtergrond. Het invoeren van de universeelkooi heeft wat dat betreft al een grote eenheid bevorderd.

Kop:

Aangezien er op het gele keurbriefje geen afzonderlijke rubriek is voor de beoordeling van de kopvorm, moet de kop worden beoordeeld in de eerste rubriek, onder model. Van voor gezien is de kop in verhouding smaller dan de kop

van een grasparkiet, toch moet er op gelet worden dat de kop niet te smal wordt. Een hoge uitgebouwde kop is niet vereist, wel een kleine welving aan de snavelbasis en verder een vloeiende lijn, zonder afplattingen.

Houding:

Hoewel de agapornis van nature een schuchtere vogel is, mogen we, gelet op het feit, dat het inmiddels een cultuurvogel is, toch verwachten, dat hij zich toont. We kunnen echter niet eisen dat een agapornis zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar dan ook rekening mee te houden.

Conditie:

Onder conditie verstaan wij op de eerste plaats de lichamelijke conditie. Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het gele keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Poten:

De kleur van de poten en nagels beoordelen wij in de rubriek kleur. Op de eerste plaats dienen de poten schoon en gaaf te zijn. Voor het missen van nagels en of tenen zijn bindende afspraken gemaakt voor wat betreft het aftrekken van strafpunten.

Snavel:

De kleur van de snavel wordt niet beoordeeld in de rubriek poten en snavel maar in de rubriek kleur. In de rubriek "poten en snavel" beoordelen wij alleen het hoorngedeelte. Ook de vorm van de snavel is zeer belangrijk, maar ondanks dat zal in de meeste gevallen de gaafheid van de snavel tot uitdrukking worden gebracht in de puntenwaardering.

Bevedering:

De conditie van de bevedering wordt op de eerste plaats in deze rubriek beoordeeld. Bij ernstige afwijkingen van de bevedering wordt bovendien in de eerste rubriek bij conditie gestraft.

DE KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIDEN. AGAPORNIS PERSONATA PERSONATA.

LICHTGROEN (wildvorm man en pop).

Kop en masker:

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, diep zwart. De kleurscheiding met de diepgele veervelden van nek en borst moet scherp zijn. De voorkomende oranje overgangszone tussen zwarte kop en gele nek moet tot een minimum beperkt blijven. Bij de kleurscheiding bef-borst mag geen oranje overgangszone aanwezig zijn.

Vleugels:

Diepgroen, de vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen blauwzwart met een vaalgroene buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de grasgroene buik en de diepgele borst. Het geel van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een oranje overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van een zelfde nuance groen als het vleugeldek. De kleurscheiding groene mantel/gele nek is een lijn die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit groen, iets blauw bewaasd. Flanken en anaalstreek grasgroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren mauve op groene ondergrond, onderstaartdekveren grasgroen. Op de staartpennen bevindt zich een oranjerode-gele-zwarte dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn grasgroen.

Snavel:

Diep koraalrood met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

15 cm.

DONKERGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Diep donkergroen. De vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen blauwzwart met een vaalgroene buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de donkergroene buik en de diepgele borst. Het geel van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een oranje overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance diep donkergroen als het vleugeldek. De kleurscheiding groene mantel-gele nek is een lijn die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit donkergroen met een violette waas. Flanken en anaalstreek donkergroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren grijs-violet, onderstaartdekveren donkergroen. Op de grote staartpennen bevindt zich een oranjerode-gele-zwarte dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de grote staartpennen zijn donkergroen.

Snavel:

Gelijk aan de wildvorm.

Ogen:

Gelijk aan de wildvorm.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

OLIJFGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm

Vleugels:

Diep olijfgroen, de vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen zwart met een iets

lichtere buitenvlag,. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de olijfgroene buik en de diepgele borst. Het geel van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een oranje overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van een zelfde nuance grijs-groen als het vleugeldekk. De kleurscheiding groene mantel-gele nek is een lijn die ong. over de vleugelbochten loopt. De stuit is loodgrijs. Flanken en anaalstreek donker grijsgroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren loodgrijs, onderstaartdekveren grijsgroen. Op de staartpennen bevindt zich een orangerode-gele-zwarte dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn donker grijsgroen.

Snavel:

Gelijk aan de wildvorm.

Ogen:

Gelijk aan de wildvorm.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

HEMELBLAUW (man en pop).

Kop en masker:

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, koud zwart. De kleurscheiding met de witte veervelden van de nek en de borst moet scherp zijn. De grijze overgangszone tussen resp. kop-nek en bef-borst moet tot een minimum beperkt blijven.

Vleugels:

Donker hemelsblauw, de vleugeldekkveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen blauwzwart met een vaal grijze buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de hemelsblauwe buik en de zuiver witte borst. Het wit van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een grijze overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde kleurnuance donker-hemelsblauw als het vleugeldekk. De kleurscheiding donker-hemelsblauw-vuilver witte nek is een lijn die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit hemelsblauw, flanken en anaalstreek zuiver hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren, violet, overgaand in hemelsblauw, onderstaartdekveren hemelsblauw. Op de staartpennen bevindt zich een witte tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn donker-hemelsblauw.

Snavel:

Hoornekleurig, met aan de basis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

KOBALTBLAUW.

Kop en masker:

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, koud zwart. De kleurscheiding met de witte veervelden van de nek en de borst moet scherp zijn. De grijze overgangszone tussen resp. kop-nek en bef-borst moet tot een minimum beperkt blijven.

Vleugels:

Hard donker-kobaltblauw, de vleugeldekkveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen zwart met een vaal grijze buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de hard-paarsblauwe buik en de witte borst. Het wit van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een grijze overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance kobaltblauw-blauw als het vleugeldekk. De kleurscheiding blauwe mantel-witte nek is een lijn die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit dieper donker violet. Flanken en anaalstreek paarsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren diep violet, onderstaartdekveren paarsblauw. Op de staartpennen bevindt zich een wit-zwarte tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn donker paarsblauw.

Snavel:

Hoornekleurig, met aan de basis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Donkergrijs, nagels donkergrijs.

MAUVE.**Kop en masker:**

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, koud zwart. De kleurscheiding met de witte veervelden van de nek en de borst moet scherp zijn. De grijze overgangszone tussen resp. kop-nek en bef-borst moet tot een minimum beperkt blijven.

Vleugels:

Diep loodgrijs, primaire vleugelpennen zwart met een vaal grijze buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de loodgrijze buik en witte borst. Het wit van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een grijze overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance loodgrijs als het vleugeldekk. De kleurscheiding loodgrijze mantel - witte nek is een lijn, die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit diep donkerviolet. Flanken en anaalstreek loodgrijs.

Staat:

Bovenstaartdekveren loodgrijs, onderstaartdekveren donker grijs-blauw. Op de staartpennen bevindt zich een wit-zwarte tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn donker grijs-blauw.

Snavel:

Hoornkleurig, met aan de basis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Donkergrijs, nagels donkergrijs.

VIOLET.**Kop en masker:**

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel koud zwart. De kleurscheiding met de witte veervelden van de nek en de borst moet scherp zijn. De grijze overgangszone tussen resp. kop-nek en bef-borst moet tot een minimum beperkt blijven.

Vleugels:

Diep violet, primaire vleugelpennen zwart met een vaal grijze buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de violette buik en de witte borst. Het wit van de borst moet doorlopen tot de zwarte bef, een grijze overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance violet als het vleugeldekk. De kleurscheiding diep violette mantel - witte nek is een lijn, die ong. over de vleugelbochten loopt. Stuit diep donkerviolet. Flanken en anaalstreek violet.

Staat:

Bovenstaartdekveren diep violet, onderstaartdekveren donkerviolet. Op de staartpennen bevindt zich een wit-zwarte tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn diep donkerviolet.

Snavel:

Hoornkleurig met aan de basis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Donkergrijs, nagels donkergrijs.

PASTEL LICHTGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Voorhoofd en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, diep oranje naar het achterhoofd en de wangen overgaand via oranjegeel naar de gele borst. het oranjegeel toont een olijfbuin-achtige gloed, veroorzaakt door het in gereduceerde vorm aanwezige melanine. De overgang achterschedel-nek verloopt gelijdelijk. De kleurscheidingen moeten scherp zijn.

Vleugels:

Licht-olijfgroen, de vleugeldekkveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen zijn grijs met een zwak gele buitenvlag. Donkergrijze tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de bleek grasgroene buik en de diepe gele borst. Het geel van de borst moet doorlopen tot de oranje rode bef, deze scheiding moet scherp zijn. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance als het vleugeldek. De kleurscheiding mantel-gele nek is een lijn die ong. over de vleugel bochten loopt. Stuit geel met blauwe waas, flanken en anaalstreek bleek grasgroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren olijfgeel met blauwe waas, onderstaartdekveren bleek grasgroen. Op de staartpennen bevindt zich een oranje rode-geel-grijze tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel boven als onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn bleek grasgroen.

Snavel:

Diep koraalrood met aan de basis een witte snavelriem.

Ogen:

Bruin, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels variërend van licht tot hoornkleurig.

PASTEL DONKERGROEN (man en pop).

De gehele verschijningsvorm van deze mutatie is een iets donkerder uitgave van de pastel lichtgroen. Zowel het masker als de vleugel en lichaamskleur worden iets beïnvloed door de donkerfactor. Het geel van de borst blijft echter onaangetaast.

PASTEL OLIJFGROEN (man en pop).

Deze vogel is duidelijker herkenbaar dan de pastel donkergroen. De grijsgroene kleur van de olijfgroen geeft ons hier meer houvast. De vleugels en de lichaamskleur zijn grijsgroen, het masker staat ook onder invloed van de dubbele donkerfactor en is dus ook donkerder dan bij de pastel donkergroen. Ook hier blijft het geel van de borst echter onaangetaast, hoewel de kleinere diameter van de baarden een iets andere indruk kan geven.

PASTEL HEMELSBLAUW (man en pop).

Kop en masker:

Kop, wangen en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, lichtgrijs, de kleurscheiding met de witte veervelden van nek en borst moet zo scherp mogelijk zijn. Overgangstinten moeten tot een minimum beperkt blijven.

Vleugels:

Bleek licht hemelsblauw, de vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen grijsachtig blauw met lichtgrijze buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Donkergrijze tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Op ong. 1 cm. boven de inplant van de poten bevindt zich de kleurscheiding tussen de bleek-hemelsblauwe buik en de zuiver witte borst. Het wit van de borst moet doorlopen tot de grijze bef, een overgangszone is fout. De mantel (het bovendek) is van eenzelfde nuance grijsblauw als het vleugeldek. De kleurafscheiding mantel-witte nek is een lijn die loopt ong. over de vleugelbochten. Stuit flets hemelsblauw, flanken en anaalstreek bleek hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren bleek hemelsblauw. Op de staartpennen bevindt zich een wit-grijze tekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel boven- als onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartdekveren zijn bleek hemelsblauw.

Snavel:

Hoornkleurig met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Bruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels variërend van licht tot hoornkleurig.

PASTEL KOBALTBLAUW (man en pop).

De gehele verschijningsvorm van deze mutatie is een iets donkerder uitgave van de pastel hemelsblauw. Zowel het masker als de vleugel en lichaamskleur worden iets beïnvloed door de donkerfactor. Het wit van de borst blijft echter onaangetaast.

PASTEL MAUVE (man en pop).

Deze vogel is net als de pastel olijfgroen duidelijker herkenbaar dan de pastel kobaltblauw. De grijze kleur van de mauve geeft ons hier meer houvast. De vleugels en de lichaamskleur zijn grijs, het masker staat ook onder invloed van de dubbele donkerfactor en is dan ook donkerder dan bij de pastel kobaltblauw. Ook hier blijft het wit van de borst onaangetaast, hoewel de kleinere diameter van de baarden een iets andere indruk kan geven.

LUTINO (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd en tot ongeveer 2 cm onder de snavel, oranjerood, naar het achterhoofd en wangen overgaand in oranje. De kleurscheiding bef-borst moet scherp zijn, het oranjerood mag niet in de gele borst vloeien.

Vleugels:

Zuiver geel, zonder tekening, de primaire vleugelpennen mogen wit of geel zijn.

Lichaam:

Geheel zuiver geel van een zo diep mogelijke nuance en zonder groene aanslag. Stuit en mantel geel van een gelijke nuance als het lichaam.

Staart:

Zuiver geel, de oranjerode tekening op de staartpennen blijft aanwezig.

Snavel:

Diep koraalrood met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Rood, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

ALBINO (man en pop).

De gehele kop-, lichaam-, vleugel- en staartbevedering zuiver wit zonder blauwe aanslag.

Ogen:

Rood, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Snavel:

Hoornkleurig, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BIJ DE AGAPORNIS PERSONATA PERSONATA.

Op een warme zwarte kop- en maskerkleur moet streng gelet worden, bij te jonge vogels komt de psittacine onderkleur te veel door. Een andere fout die we dikwijls bij het masker zien is het doorlopen van de oranjerode kleur over de kleurscheiding bef-borst. De oranjerode onderkleur moet niet verder doorlopen dan de kleurscheiding zwarte bef-gele bovenborst. Een strakke scheiding bef-bovenborst is mogelijk. Wel dienen we er op te letten dat het rode psittacine niet geheel weggekweekt wordt. Immers het bezit van rood psittacine onder het zwarte masker kunnen we niet zien.

Wanneer we nu maar steeds doorkweken op het verminderen van het rood psittacine in de borst dan zou het kunnen zijn dat ook het (onzichtbare) psittacine onder het zwarte masker verdwijnt. Als wij dergelijke vogels zouden gebruiken in de pastel of lutino-mutaties, dan zouden deze vogels in plaats van roodbruin of rood, een groenige of gele kop en maskerkleur laten zien. Dit is natuurlijk geenszins de bedoeling.

Een minimaal rood randje bij de groene personata's moet dan ook niet al te zwaar worden gestraft. De scheiding gele nek-groene mantel moet ook scherp zijn. Bij de beoordeling van de vleugels moet vooral gelet worden op de gele duimveertjes. Voor de beoordeling van de hemelsblauwe geldt min of meer dezelfde opmerkingen. Scherpe kleurscheidingen en een goede egale kopkleur door een voldoende melanine concentratie. Te grijze koppen duiden op melanine reductie, wat dan ook te merken is aan de te flets gekleurde vleugeldekveren en de buikkleur. De witte borstkleur is bij veel blauwe personata's niet zuiver wit bij sommigen kunnen we zelfs van vuilwit spreken. Bij de keuring moet echter aan zuiver wit streng de hand gehouden worden. Bij de kleurslagen donkergroen, olijfgroen, kobaltblauw en mauve dienen we bij de keuring rekening te houden met een veranderde baardstructuur. De baarden van de bevedering zijn dunner geworden. Weliswaar zijn dit duizendsten van een millimeter, maar het kan toch enige invloed hebben op het formaat van de vogel. Door de verandering van de baardstructuur zullen de vogels (vooral die met de dubbele donkerfactor) minder glans op de bevedering tonen. We mogen dit dan ook niet eisen.

Aangaande de witte borstbevedering van de kobaltblauw en de mauve zullen we de eerstkomende tijd een zekere terughoudendheid moeten betrachten met het eisen van een zuiver witte borst. De kweekpraktijk zal moeten uitwijzen of een zuiver witte borst wel tot de mogelijkheden behoort. Voorlopig zullen we een grijze waas niet al te streng moeten straffen.

Bij het groter worden van de personata's, wordt ook verhoudingsgewijs de bevedering iets langer. Niet altijd zal de psittacine- en de melaninevorming in de bevedering daarmee gelijke tred houden. We krijgen dan het verschijnsel dat de toppen van de baarden kleurloos zijn, wat de totaalkleur van de vogel dikwijls aanmerkelijk opleekt. Dit dient bestraft te worden in de rubriek "kleur en kleurregelmaat".

Ook deze zgn. lange bevedering dient strak op het lichaam gedragen te worden. Is dit niet het geval dan dient dit bestraft te worden in de rubriek "bevedering".

Bij de keuring van de pastel lichtgroenen moet rekening worden gehouden dat het kleurcontrast geel-opgebleekt groen minder spreekt dan het kleurcontrast wit-opgebleekt blauw. Deze laatste combinatie is contrastrijker en daardoor wordt men bij de keuring onwillekeurig beïnvloed. Willen we bij de pastel groenen een beter contrast krijgen, dan zullen de kwekers geneigd zijn een zwakkere reductie factor in hun stam te kweken, maar dan krijgen we het

verschijnsel dat we pastel lichtgroenen gaan kweken met een te donkere kopkleur. Donkere buikkleur en donkere kopkleur zijn onherroepelijk aan elkaar verbonden. De kop- en maskerkleur moet oranjebruinachtig zijn, waarin het oranjebruin moet overheersen. De bruinachtige gloed wordt veroorzaakt door het gereduceerde melanine in de baarden en de haakjes. Wordt die melanisatie te zwaar dan krijgen we chocolade-bruine koppen en gaat de kopkleur naar de kopkleur van de nigrogenis toe, wat in geen geval de bedoeling is. De melanine-reductie moet van een zodanige sterkte zijn dat kop- en masker van de juiste oranjebruinachtige kleur is en de buik juist zo diep bleekgroen dat we nog een duidelijk onderscheid kunnen zien tussen de bleekgroene buikkleur en de diepgele borst. Dit onderscheid wordt natuurlijk aanmerkelijk groter als de vogel een of twee donkerfactoren bezit.

Bij de pastel vogels met de donkerfactor zal een egaliteit in de verschillende kleurvelden (voorlopig) ook nog veel moeilijker te realiseren zijn dan bij de vogels zonder donkerfactor. Hier dienen we bij de keuring rekening mee te houden.

Bij de pastellen moet ook gelet worden op bonte vleugel- en staartpennen, het bezit daarvan moet gestraft worden. Bij de pastel groenen geldt ook dat de oranje maskerkleur niet in de gele borstkleur mag ineen vloeien. Bij de pastellen moet gelet worden op een mooie, fijne hamertekening op de vleugeldekveertjes. Dikwijls zien we bij de pastellen (vooral bij vogels met de donkerfactor) onregelmatige melaninetekening op de vleugels. Kop en masker van de pastel hemelsblauw is lichtgrijs (bij de vogels met donkerfactor één of twee nuances donkerder). Een te bleke (witte) kopkleur is fout, want dan krijgen we vogels met een te sterke melanine-reductie, met als resultaat te bleke vleugeldek en buikkleur.

Bij te diep gekleurde pastellen zullen we soms in twijfel staan of we met een slecht gekleurde hemelsblauwe of met een te donker gekleurde pastel te maken hebben. Voor de keuring maakt dat weinig uit, daar we zowel een te donkere pastel als een te bleke hemelsblauwe in kleurpunten straffen.

Bij de lutino's eisen we een strakke afscheiding voor de borst. Men ziet nog veel lutino's, waar het rood van de kop en onder de snavel te ver doorloopt in de borst. Dit duidt op bastaardering.

Niet onvermeld mogen de bastaardvormen blijven. De bastaardering met de fisherie's geven ons bij de keuring geen probleem, daar deze bastaarden de tekening van de fisherie bezitten. Anders is het met de bastaarden van de nigrogenis, de F1 bastaarden zullen een te warm gekleurde kop- en masker bevedering bezitten, het diepere zwart is vervangen door donker vuil-bruin. Deze bastaarden zijn echter niet altijd als zodanig te herkennen, hooguit kunnen we naast de iets afwijkende borstkleur, de kleurscheiding op de borst beoordelen en de gele kleur van hals en nek, die naar het oranje gaat neigen. Ook de stuit zal ons enig houvast kunnen geven. De stuitkleur bij de personata wordt gevormd door een laag veertjes die van de basis tot ong. de helft van de veer een mauveachtige kleur bezitten, de andere helft van de veer is geelgroen. Deze mauvegele veertjes over elkaar heen geven ons de indruk dat de stuitkleur van de personata een dun laagje mauve op een groene ondergrond is. Bij de bastaarden met de nigrogenis zal de mauve-schijn geheel verdwenen zijn. Maar ook al worden dergelijke bastaarden per vergissing als personata's gekeurd, ze zullen nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS PERSONATA FISHERIE.

LICHTGROEN (wildvorm, man en pop).

Kop en masker:

Boven de snavel bevindt zich een diep oranjebruine band, die loopt van oog tot oog, overgaand in het warm bruin/brons van de bovenschedel. Op de achterkop en de nek wordt deze kleur geleidelijk warm olijfgel. Wangen diep oranjebruin, via een warm bronsgroene zone overgaand in de warme olijfgel nekkleur. Bef egaal oranjebruin tot de scheiding met de grasgroene borstkleur. Deze scheiding die scherp moet zijn bevindt zich ter hoogte van een lijn die loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.

Vleugels:

Donker grasgroene, de vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen blauwzwart met een vaalgroene buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte onregelmatige tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst, tot en met de oranjebruine bef, buik flanken en anaalstreek grasgroen. Mantel is van eenzelfde nuance donker grasgroen als de vleugeldekveren. Stuit grijsachtig violet.

Staat:

Bovenstaartdekveren donkergrasgroen, onderstaartdekveren grasgroen. Op de staartdekveren bevindt zich een zwart-oranjebruine-gele dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De buitenste staartpennen hebben een blauwgroene buitenvlag. Op de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle hemelsblauwe rand.

Snavel:

Diep koraalrood, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

15 cm.

DONKERGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Boven de snavel bevindt zich een diep oranje rode band, die loopt van oog tot oog, overgaand in een warm bruin bronzen bovenschedel. Bef egaal oranjerood tot de scheiding met de donkergroene borstkleur.

Vleugels:

Diep donkergroen. De vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen blauwzwart met een donkere vaalgroene buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte onregelmatige tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst, tot de oranje bef, buik, flanken en anaalstreek donkergroen. Mantel is van eenzelfde nuance diep donkergroen als de vleugeldekveren. Stuit donkergrijs violet.

Staart:

Bovenstaartdekveren donkergroen. Onderstaartdekveren donkergroen, een nuance lichter dan de bovenstaartdekveren. Op de staartdekveren bevindt zich een zwart-oranjerode-gele dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als onderstaartdekveren. De buitenste staartpennen hebben een donker blauwgroene buitenvlag. Op de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle donkerblauwe rand.

Snavel, ogen en poten:

Als bij de lichtgroene.

OLIJFGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Olijfgroen. De vleugeldekveren geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen diep blauwzwart met een donkere vaal olijfgroene buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Zwarte onregelmatige tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst, tot de oranje bef, buik en flanken olijfgroen, iets lichter dan de vleugels en iets goudgeel overgoten. Mantel is van eenzelfde nuance olijfgroen als de vleugeldekveren. Stuit grijs.

Staart:

Bovenstaartdekveren olijfgroen, onderstaartdekveren een nuance lichter dan de bovenstaartdekveren. Op de staartpennen bevindt zich een zwart-oranjerode-gele dwarstekening. Deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De buitenste staartpennen hebben een zwart olijfgroene buitenvlag. Op de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle mauvekleurige rand.

Snavel, ogen en poten:

Als bij de lichtgroene.

PASTEL LICHTGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Boven de snavel bevindt zich een diep oranjeroode band, die loopt van oog tot oog, overgaand in de donkere oranje kleur van de schedel. Op de achterkop en de nek wordt deze kleur olijfgeel. Bef, oranjerood tot de scheiding met de bleek grasgroene borstkleur. Deze scheiding moet scherp zijn en bevindt zich ter hoogte van een lijn die loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.

Vleugels:

Licht olijfachtig groen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen grijs met een vaag gele buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle gele rand. Donkergrijze, onregelmatige tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst, tot aan de oranjeroode bef, buik, flanken en anaalstreek bleek grasgroen. Mantel olijfachtig groen. Stuit, bleek violet.

Staart:

Bovenstaartdekveren licht olijfachtig groen, onderstaartdekveren bleek grasgroen. Op de staartpennen bevindt zich een grijs-oranjerode-gele dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De buitenste staartpennen hebben een flets blauwgroene buitenvlag. Op de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle bleek hemelsblauwe rand.

Snavel:

Diep koraalrood, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Bruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Lichtgrijs, nagels variëren van grijs tot hoornkleurig.

PASTEL DONKERGROEN (man en pop).

Gelijk aan de pastel lichtgroen.

De groene kleur is echter een nuance donkerder.

PASTEL OLIJFGROEN (man en pop).

Gelijk aan de pastel lichtgroen.

De groene kleur is echter een nuance donkerder dan de pastel donkergroen.

HEMELBLAUW (man en pop).**Kop en masker:**

Boven de snavel bevindt zich een witte band, die loopt van oog tot oog, overgaand in de lichtgrijze bovenschedel en vervolgens overgaand in de iets donkerder grijze nekkleur. Wangen wit, overgaand in lichtgrijs. Bef wit, tot aan de scheiding met de hemelsblauwe borst. Deze scheiding moet scherp zijn en bevindt zich ter hoogte van een lijn die loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.

Vleugels:

Donker hemelsblauw, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen blauwzwart met een grijze buitenvlag. Aan de vleugelbocht bevindt zich een smalle witte rand. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst tot aan de scheiding met de witte bef, buik, flanken en anaalstreek hemelsblauw. Mantel donker hemelsblauw. Stuit violet.

Staat:

Bovenstaartdekveren van violet overgaand in donker hemelsblauw. Onderstaartdekveren hemelsblauw. Op de staartpennen bevindt zich een zwart-witte dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren. De buitenste staartpennen hebben een lichtere blauwe buitenvlag. De uiteinden van de staartpennen zijn hemelsblauw.

Snavel:

Hoornkleurig met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

KOBALTBLAUW (man en pop).**Kop en masker:**

Boven de snavel bevindt zich een witte band, die loopt van oog tot oog, overgaand in een grijze bovenschedel. Bef wit, tot aan de scheiding met de kobaltblauwe borst.

Vleugels:

Diep kobaltblauw. De vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugeldekveren blauwzwart met een donkergrijze buitenvlag. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Borst tot aan de scheiding met de witte bef, buik en anaalstreek kobaltblauw.

Mantel diep kobaltblauw. Stuit donker violet.

Staat:

Kobaltblauw.

Snavel, ogen en poten:

Als bij de hemelsblauwe.

MAUVE (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan de kobaltblauwe.

Vleugels:

Diep loodgrijs.

Lichaam:

Flanken, buik en anaalstreek donkergrijs, mantel loodgrijs. Stuit grijs violet.

Staart:

Loodgrijs.

Snavel, ogen en poten:

Als bij de hemelsblauwe.

PASTEL HEMELSBLAUW (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan de hemelsblauwe, maar het grijs op de bovenschedel, achterkop en nek is lichter.

Vleugels:

Licht grijsblauw, de vleugeldekteertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen grijsachtig met een lichtere buitenvlag. Aan de vleugelbochten bevindt zich een smalle witte rand. Donkergrijze onregelmatige tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Gelijk aan de hemelsblauwe, maar het hemelsblauw wordt bleek hemelsblauw. Stuit opgebleekt violet.

Staart:

Gelijk aan de hemelsblauwe, maar de kleuren zijn opgebleekt.

Snavel:

Hoornkleurig, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Bruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Lichtgrijs, nagels variërend van hoornkleurig tot grijs.

LUTINO (man en pop).**Kop en masker:**

Boven de snavel bevindt zich een oranjerode band, overgaand in donker oranje op de bovenschedel en vandaar geleidelijk overgaand in de diep gele nekkleur. Wangen, oranjerood, via enkele tussenuances overgaand in de diep gele nekkleur. Bef, oranjerood tot de scheiding met de diep gele borstkleur. Deze scheiding moet scherp zijn en bevindt zich ter hoogte van een lijn die loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.

Vleugels:

Zuiver geel, zonder tekening. De primaire vleugelpennen geel of wit.

Lichaam:

Zuiver geel van een zo diep mogelijke nuance en zonder groene aanslag. Mantel van een gelijke kleur als de vleugeldekteertjes. Stuit van zeer bleek geel tot wit.

Staart:

Bovenstaartdekteertjes variërend van bleek geel tot wit, de overige staartveren zuiver geel, de oranjerode tekening op de staartpennen blijft aanwezig. De buitenvlaggen van de buitenste staartpennen mogen iets opgebleekt zijn. De uiteinden van de staartpennen tonen een smalle witte rand.

Snavel:

Diep koraalrood met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Rood, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

ALBINO (man en pop).**Kop en masker, vleugels, lichaam, staart:**

De gehele kop-, lichaam-, vleugel- en staartbevedering zuiver wit zonder blauwe aanslag.

Ogen:

Rood, omgeven door witte onbevederde ring van washuid.

Snavel:

Hoornkleurig, met een snavelbasis een witte snavelriem.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De keuring van de wildvorm zal weinig problemen opleveren, gelet moet worden op een scherpe kleurscheiding befborst, een geleidelijke kleurovergang van het diep oranjerode voorhoofd via een bruin/brons zône naar de olijfgele nekkleur, die zich tot de donkergrasgroene mantel uitstrekt. De kleurovergang moet gradueel geschieden, de aanwezigheid van vlekkerige delen moet gestraft worden. De uiteinden van de grote staartveren zijn hemelsblauw, deze zône is betrekkelijk smal en zal door slijtage van de bevedering dikwijls niet zichtbaar zijn. Het ontbreken van deze smalle hemelsblauwe zône kan ook een erfelijke oorzaak hebben, dit dient echter door selectieve kweek gecorrigeerd te worden.

Bij de hemels- en kobaltblauwe is de kleur boven de snavel omschreven als een witte band. Zuiver wit zal dit gedeelte niet zijn. Het neigt iets naar vuil/grijs wit.

Bij het groter worden van de fisheries, wordt ook verhoudingsgewijs de bevedering iets langer. Niet altijd zal de psittacine- en de melaninevorming in de bevedering daarmee gelijke tred houden. We krijgen dan het verschijnsel dat de toppen van de baarden kleurloos zijn, wat de totaalkleur van de vogel dikwijls aanmerkelijk opleekt. Dit dient bestraft te worden in de rubriek "kleur en kleurregelmaat".

Ook deze zgn. lange bevedering dient strak op het lichaam gedragen te worden. Is dit niet het geval dan dient dit bestraft te worden in de rubriek "bevedering".

Vanzelfsprekend moet de psittacine kleur zo diep mogelijk zijn, iets dat voor al de agaporniden-soorten geldt. Een probleem bij de fisheries gaf ons steeds weer de kleur van de stuit, daar de kleuromschrijving daarvan bij sommige auteurs tegenstrijdig was. Afgaande op destijds onderzochte exemplaren kwamen we tot de conclusie dat de stuitkleur grijsachtig violet was, maar wie gaf ons de garantie dat deze onderzochte exemplaren geen F2 of F3 bastaarden met de personata waren!

Het onderzoek van de stuitveertjes van een geïmporteerd paar fisheries gaf ons meer zekerheid.

Deze stuitveertjes bezaten zuiver violet baarden, aan de basis van de baarden bevonden zich haakjes die geel psittacine bevatten, hetgeen de totaalkleur van de stuit iets grijsachtig violet gaf, waarin de violette kleur overheerste. Bastaardvormen met de personata zijn n.o.m. te herkennen aan iets donkerder gekleurde stuitbevedering, daar in deze veertjes het geel in de basishaakjes uitgebreider werd waargenomen, maar tevens een deel van de haakjes zwart eumelanine bevatten, wat in de stuitbevedering van de geïmporteerde exemplaren niet te zien was. Het herkennen van F1 bastaarden geeft ons meer zekerheid, ten eerste is de kop en maskerkleur aanzienlijk donkerder en ten tweede zal de stuitkleur groen of groenblauw zijn.

FYSIEKE STANDAARD VAN DE:

AGAPORNIS PERSONATA LILIANAE, AGAPORNIS PERSONATA NIGRIGENIS, AGAPORNIS PULLARIA, AGAPORNIS CANA.

Formaat:

De agaporniden uit deze groep moeten een forse indruk geven en moeten 13,5 tot 14,5 cm lang zijn, Het formaat moet aangepast zijn aan het type van de vogel. De nigrigenis en de cana zijn op het oog lijkend klein vogeltjes, vooral in de lengte. Deze vogels mogen echter niet te smal worden in de borst.

Model:

De agaporniden uit deze groep moeten een robuuste gestalte bezitten. Door de in verhouding wat korte en brede staart lijken ze wat gedrongen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet van de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond van voren. het achterlijf mag niet de indruk wekken te zwaar uitgezakt te zijn.

Kop:

In verhouding tot het lichaam is de kop tamelijk fors, maar veel minder groot en vooral minder breed dan bij de personata en de fisherie. De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. De plaatsing van het oog is centrisch ten opzichte van de schedel. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De agaporniden uit deze groep moeten rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 65°. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen en de vleugelpunten moeten ruim over de stuit sluiten.

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste, wanneer een agapornis niet in conditie is, zal deze nooit een hoge waardering mogen krijgen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Een agapornis heeft aan elke poot vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht.

Snavel:

Minder fors dan bij de personata of fisherie. De snavelpunt raakt bijna de bevedering. Bij de cana steekt de snavel iets uit en is bovendien extra klein en puntig.

Bevedering:

De bevedering dient rein en compleet te zijn, strak gedragen te worden en glanzend te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN FYSIEKE EIGENSCHAPPEN.

Formaat:

De standaard schrijft een maat voor van 13,5 tot 14, 5 cm gemeten tussen het front van de vogel en het puntje van de staart. In de meeste gevallen voldoen de agaporniden wel aan deze eis.

Model:

Dit is het type en is afhankelijk van o.a. het postuur van de agapornis. Bij de agaporniden is vaak sprake van een smal type. Op de eerste plaats is dit een erfelijke aangelegenheid, maar als een agapornis niet voldoende is getraind voor de **TT** dan zien wij dat hij zich uit angst smaller probeert voor te doen dan dat hij in werkelijkheid is. Het beoordelen van het formaat en het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een duimstok exact de maat bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Subjectief schatten wij een smalle agapornis korter dan een forse. Maar ook de kooi waarin de vogel wordt voorgedragen kan invloed hebben bij het beoordelen van het formaat en model. Iedere vogel lijkt in een kleine kooi groter dan in een grote kooi. Zelfs de kleur van de achtergrond speelt bij de beoordeling van de grootte een rol. Gekeurd tegen een koud gekleurde achtergrond geeft subjectief een ander beeld dan gekeurd tegen een warm gekleurde achtergrond. Het invoeren van de universeelkooi heeft wat dat betreft al een grote eenheid bevorderd.

Kop:

Aangezien er op het gele keurbriefje geen afzonderlijke rubriek is voor de beoordeling van de kopvorm, moet de kop worden beoordeeld in de eerste rubriek.

Van voor gezien is de kop in verhouding smaller dan de kop van een grasparkiet, toch moet er op gelet worden dat de kop niet te smal wordt. Een hoge uitgebouwde kop is niet vereist, wel een kleine welving aan de snavelbasis en verder een vloeiende lijn, zonder afplattingen.

Houding:

Hoewel de agapornis van nature een schuchtere vogel is, mogen we, gelet op het feit, dat het inmiddels een cultuurvogel is, toch verwachten, dat hij zich toont. Wij kunnen dan ook niet eisen dat een agapornis zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar dan ook rekening mee te houden.

Conditie:

Onder conditie verstaan wij op de eerste plaats de lichamelijke conditie. Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het gele keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Poten:

De kleur van de poten en nagels beoordelen wij in de rubriek kleur. Op de eerste plaats dienen de poten schoon en gaaf te zijn. Voor het missen van nagels en of tenen zijn bindende afspraken gemaakt voor wat betreft het aftrekken van strafpunten.

Snavel:

De kleur van de snavel wordt niet beoordeeld in de rubriek poten en snavel maar in de rubriek kleur. Hier beoordelen wij alleen het hoorngedeelte. Ook de vorm van de snavel is zeer belangrijk, maar ondanks dat zal in de meeste gevallen de gaafheid van de snavel tot uitdrukking worden gebracht in de puntenwaardering.

Bevedering:

De conditie van de bevedering wordt op de eerste plaats in deze rubriek beoordeeld. Bij ernstige afwijkingen van de bevedering wordt bovendien in de eerste rubriek bij conditie gestraft.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS PERSONATA NIGRIGENIS.

LICHTGROEN (wildvorm man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd roestbruin, naar de bovenkant van de schedel overgaand in chocoladebruin. Achterkop warm bronsgroen. Onder de snavel roestbruin, maximaal 2 cm. Daaronder bevindt zich een oranje befje. Dit befje mag echter niet uitlopen in de borst, maar moet strak afgescheiden zijn en heeft het model van een halve maan. De kleurscheiding in de kin ligt ongeveer iets onder de snavelpunt, indien de vogel de snavel intrekt in de borstbevedering. Deze kleurscheiding met de halskleur moet scherp zijn. De wangen zijn van voren diepbruin tot bijna zwart, geleidelijk overgaand in chocoladebruin. Deze kleur loopt tot iets achter het oor. De achterschedel en de nek bronsgroen.

Vleugels:

Donkergrasgroen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire slagpennen blauwzwart met een grauwoegroene buitenvlag. De vleugelbochten zijn iets lichter groen dan het vleugeldek. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Buik en anaalstreek grasgroen, hals en borst vanaf het masker roodbruin, overgaand via een bronsgroene zône in de grasgroene buikkleur. Mantel donker grasgroen, stuit donkergroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren en stuit dof donkergroen, onderstaartdekveren grasgroen. Staartpennen donkergrasgroen met aan de uiteinden een zwarte dwarsband, deze tonen een geel-oranjerode-zwarte dwarstekening.

Snavel:

Koraalrood, overgaand in diep rose met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

13,5 cm.

HEMELBLAUW (man en pop).

Kop en masker:

Omschreven als bij de lichtgroen. Kop grijs, bef wit.

Vleugels:

Vleugeldek blauw, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire slagpennen blauwzwart met een grauwe hemelsblauwe buitenvlag. De vleugelbochten zijn iets lichter hemelsblauw dan het vleugeldek. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Hemelsblauw. Mantel van gelijke kleur als het vleugeldek. Stuit blauw.

Staat:

Blauw.

Snavel, ogen, poten en formaat:

Als bij de lichtgroene.

LUTINO (man en pop).

Kop en masker:

Omschreven als bij de lichtgroen. Kop roodoranje, bef oranje.

Vleugels:

Zuiver geel, zonder tekening. De primaire vleugelpennen geel of wit.

Lichaam:

Zuiver geel van een zo diep mogelijke nuance en zonder groene aanslag. Mantel van een gelijke kleur als de vleugeldekveren. Stuit geel.

Staat:

Geel.

Snavel:

Diep koraalrood met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Rood, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Formaat:

13,5 cm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De nadruk van de keuring zal in hoofdzaak liggen op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening, dus een conditiekeuring.

Wel dient men op te letten of er bastaardering heeft plaats gevonden.

Dit is doorgaans te herkennen aan het formaat en de afwijkende stuitkleur.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS PERSONATA LILIANAE.

LICHTGROEN (wildvorm man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd oranjerood, doorlopend tot de bovenschedel, daar overgaand in de olijfgele kleur van de achterkop en vervolgens in de groene nekkleur. Wangen, oranjerood, doorlopend tot voorbij de ogen. De kleurscheiding met de groene nekkleur moet scherp zijn. Bef oranjerood, de kleurscheiding bef-hals bevindt zich ongeveer iets onder de snavelpunt, indien de vogel de snavel intrekt in de halsbevedering. Deze kleurscheiding is niet scherp, het oranjerood loopt door tot in de borstkleur, de overgangszone op de hals is bronskleurig.

Vleugels:

Donker grasgroen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen blauwzwart met een vuil gele buitenvlag. De zône aan de vleugelbochten zijn iets lichter groen dan de kleur van het vleugeldek. Zwarte tekening op de vleugels is fout.

Lichaam:

Buik, flanken en anaalstreek grasgroen, ter hoogte van een lijn lopende van vleugelbocht naar vleugelbocht bevindt zich de bronskleurige overgangszone naar de oranjerode bef. Gestreefd moet worden de breedte van deze overgangszone zoveel mogelijk te beperken. Mantel donker groen, stuit grasgroen.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren grasgroen. Op de staartpennen bevindt zich een oranjerode band die overgaat in geel. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een zwarte dwarsband. De oranjerode- en gele tekening van de grote staartpennen wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren.

Snavel:

Koraalrood, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een witte, onbevederde ring van washuid.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

13,5 cm.

LUTINO (man en pop).

Kop en masker:

Omschreven als bij lichtgroen, de scheiding met de diepe gele nek en hals moet scherp zijn. De oranjerode kleur van de bef gaat over in oranje en verder het diep geel van de borst.

Vleugels:

Zuiver geel zonder groene waas of tekening. De primaire vleugelpennen wit of geel.

Lichaam:

Diep geel zonder groene waas, met uitzondering van de borst, waarin het oranjerood van de bef overgaat in oranje. Stuit en mantel geel.

Staart:

Zuiver geel, de oranjerode tekening op de staartpennen blijft aanwezig, op de uiteinden bevindt zich een witte dwarsband.

Snavel:

Koraalrood, met aan de snavelbasis een witte snavelriem.

Ogen:

Rood, omgeven door een witte onbevederde ring van washuid.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De nadruk bij de keuring van deze vogels ligt in hoofdzaak op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening. Het betreft hier meer een conditiekeuring.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS CANA.

CANA (wildvorm man).

Kop en masker:

Voorhoofd, bovenschedel, achterop en nek tot de scheiding met de mantel ter hoogte van een lijn lopende van vleugeltop naar vleugeltop, parelgrijs. Wangen en bef, parelgrijs, borst tot een scheiding ongeveer 1 cm onder een lijn lopende van vleugelbocht naar vleugelbocht, parelgrijs. Deze scheiding moet scherp zijn.

Vleugels:

Vleugeldek, donker grijsachtig groen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. Grote vleugelpennen donkergrijs met iets lichtere buitenvlag.

Lichaam:

Buik, flanken en anaalstreek bleekgrasgroen. Mantel als de vleugeldekveren, stuit donkergroen.

Staart:

Bovenstaartdekveren tonen een gele dwarstekening, de uiteinden bezitten aan de bovenzijde een zwarte dwarsband, onderzijde met een bleek kobaltblauw vlag. De gele tekening op de staartpennen wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveren.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Bovensnavel beige, ondersnavel grijs.

Poten:

Lichtgrijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

14 cm.

CANA (wildvorm pop).

De kleur van de pop van de cana is gelijk aan die van de man met uitzondering van de kop- en maskerkleur. De pop van de cana heeft een grasgroene tot donkergroene kop en masker. Flank, buik en borst zijn grasgroen. Vleugels een nuance donkerder dan de buik, borst en flanken. Er is een duidelijke tekening in de staart zichtbaar.

AGAPORNIS CANA ABLECTANEA.

MAN:

Kop, nek en borst zijn dieper grijs met een violetachtig tintje. De algemene lichaamskleur is meer blauwachtig donkergroen met duidelijk waarneembaar minder geel.

POP:

Algemene lichaamskleur als de man.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Het formaat en de kopvorm wijkt bij de cana aanmerkelijk af van de andere agapornidensoorten, de kop is relatief klein en puntig, ook het formaat is aanmerkelijk kleiner. De snavel steekt enigszins uit en is tamelijk puntig. De cana is qua tekening een eenvoudige vogel en bezit weinig foutenbronnen, daarmee moet met de keuring rekening gehouden worden, o.a. de kleurscheiding moet streng worden beoordeeld, evenals de kleuregaliteit en de conditie.

Het tonen van een gele waas op de kop is toegestaan. Ondervleugeldekveren bij de man zwart, deze zijn bij de pop groen. De grote staartveren tonen een geel, zwarte staarttekening. (dwarstekening) De uiteinden van de grote staartveren zijn grasgroen.

OPMERKING BIJ DE CANA.

De cana bezit praktisch gelijke mutatiemogelijkheden als de andere agaporniden, een uitzondering daarop maakt het

rode psittacine, dit ontbreekt geheel bij de cana. Daartegenover staat dat de baarden van de kopbevedering violetstructuur bezitten.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS PULLARIA.

PULLARIA (wildvorm man).

Kop en masker:

Voorhoofd, bovenschedel, wangen en bef diep oranjerood. Op de bovenschedel boven de ogen loopt de kleurscheiding oranjerood met de donkergrasgroene achterkop, vandaar loopt de kleurscheiding ongeveer verticaal naar midden oog en dan voorlangs het oog, tot ongeveer 2 cm boven de vleugelbocht, vandaar volgt een horizontale kleurscheiding over de keel naar de andere vleugelbocht. Deze horizontale lijn vormt de kleurscheiding met de grasgroene bovenborst. Het masker is vrij kort, ongeveer 2 cm onder de snavel.

Vleugels:

Donkergrasgroen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. Primaire vleugelpennen donkergrijs tot zwart. De vleugelranden, vanaf de vleugelbocht donker ultramarijnblauw met enkele hemelsblauwe veertjes. Onder-vleugeldekveren zwart.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek grasgroen. Stuit hemelsblauw. Mantel als de kleur van de vleugeldekveertjes.

Staat:

Bovenstaartdekveren hemelsblauw, onderstaartdekveren grasgroen. Staartpennen bezitten een zwart-rode-gele dwarstekening, deze wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven- als de onderstaartdekveertjes. De uiteinden van de staartpennen grasgroen.

Ogen:

Donkerbruin. De oogring wordt gevormd door een band van kleine witte en blauwe veertjes.

Snavel:

Tomaatrood.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

14,5 cm.

PULLARIA (wildvorm pop).

Kop en maskerkleur bleek oranjerood, de kleurscheiding op de bovenschedel ligt voor het oog en loopt dus niet zo ver door als bij de man. De pop mist het blauw in de vleugels. Het oranjerood in de grote staartveren wordt bleek oranjerood. Verder geheel gelijk aan de man. De ondervleugeldekveren zijn groen.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Omdat met deze vogels nog weinig wordt gekweekt zal de keuring in hoofdzaak een conditiekeuring zijn. Speciaal wordt daarbij gelet op de egaliteit in de kleur en symmetrie van de tekening. Wel dient men op te letten of men met bastaarden te doen heeft. Dit zal duidelijk te zien zijn aan het afwijkende masker.

OPMERKINGEN.

De pullaria bezit nagenoeg gelijke mutatiemogelijkheden als de overige agaporniden.

DE SWINDERIANA.

Daar van deze agapornidensoort nog geen importen plaats hebben gevonden, onthoudt de t.c. zich van het opstellen van een standaard.

FYSIEKE STANDAARD VAN DE AGAPORNIS ROSEICOLLIS EN DE AGAPORNIS TARANTA.

Formaat:

De ideale roseicollis of taranta moet een forse indruk geven en moet 17 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het type van de vogel.

Model:

De roseicollis of taranta moet een robuuste gestalte bezitten. Door de in verhouding wat korte en brede staart lijken ze wat gedrongen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet van de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De nek is kort en fors. De borst is tamelijk zwaar en goed rond van voren. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar uitgezakt te zijn.

Kop:

In verhouding tot het lichaam is de kop tamelijk fors en maakt ongeveer 1/3 van het totaal uit. De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. De plaatsing van het oog is centrisch ten opzichte van de schedel. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De roseicollis of taranta moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 65°. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen en de vleugelpunten moeten ruim over de stuit sluiten.

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste, wanneer een agapornis niet in conditie is, zal deze daar nooit een hoge waardering mogen krijgen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Een agapornis heeft aan elke poot vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht.

Snavel:

De snavel is vrij fors en breed aan de basis. De snavelpunt raakt bijna de bevedering.

Bevedering:

De bevedering dient rein en compleet te zijn, strak gedragen te worden en glanzend te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN FYSIEKE EIGENSCHAPPEN.

Formaat:

De standaard schrijft een maat voor van 17 cm gemeten tussen het front van de vogel en het puntje van de staart. In de meeste gevallen voldoen de roseicollis en de taranta aan deze eis.

Model:

Dit is het type en is afhankelijk van o.a. het postuur van de agapornis. Bij de agaporniden is vaak sprake van een smal type. Op de eerste plaats is dit een erfelijke aangelegenheid, maar als een agapornis niet voldoende is getraind voor de TT dan zien wij dat hij zich uit angst smaller probeert voor te doen dan hij in werkelijkheid is. Het beoordelen van het formaat en het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een duimstok exact de maat bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Subjectief schatten wij een smalle agapornis korter dan een forse. Maar ook de kooi waarin de vogel wordt voorgedragen kan invloed hebben bij het beoordelen van het formaat en model. Iedere vogel lijkt in een kleine kooi groter dan in een grote kooi. Zelfs de kleur van de achtergrond speelt bij de beoordeling van de grootte een rol. Gekeurd tegen een koud gekleurde achtergrond geeft subjectief een ander beeld dan gekeurd tegen een warm gekleurde achtergrond. Het invoeren van de universeelkooi heeft wat dat betreft al een grote eenheid bevordert.

Kop:

Aangezien er op het gele keurbriefje geen afzonderlijke rubriek is voor de beoordeling van de kopvorm, moet de kop worden beoordeeld in de eerste rubriek. Van voor gezien is de kop in verhouding smaller dan de kop van een grasparkiet, toch moet er op gelet worden dat de kop niet te smal wordt. Een hoge uitgebouwde kop is niet vereist, wel een kleine werving aan de snavelbasis en verder een vloeiende lijn, zonder afplattingen.

Houding:

Hoewel de agapornis van nature een schuchtere vogel is, mogen we, gelet op het feit, dat het inmiddels een cultuurvogel is, toch verwachten, dat hij zich toont. Wij kunnen echter niet eisen dat een agapornis zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar dan ook rekening mee te houden.

Conditie:

Onder conditie verstaan wij op de eerste plaats de lichamelijke conditie. Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. De conditie van de bevedering wordt in eerste instantie niet in deze rubriek beoordeeld. Op het gele keurbriefje is voor de beoordeling van de bevedering een afzonderlijke rubriek te vinden.

Poten:

De kleur van de poten en nagels beoordelen wij in de rubriek kleur. Op de eerste plaats dienen de poten schoon en gaaf te zijn. Voor het missen van nagels en of tenen zijn bindende afspraken gemaakt voor wat betreft het aftrekken van strafpunten.

Snavel:

De kleur van de snavel wordt niet beoordeeld in de rubriek poten en snavel maar in de rubriek kleur. Hier beoordelen wij alleen het hoorngedeelte. Ook de vorm van de snavel is zeer belangrijk, maar ondanks dat zal in de meeste gevallen de gaafheid van de snavel tot uitdrukking worden gebracht in de puntenwaardering.

Bevedering:

De conditie van de bevedering wordt op de eerste plaats in deze rubriek beoordeeld. Bij ernstige afwijkingen van de bevedering wordt bovendien in de eerste rubriek bij conditie gestraft.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS ROSEICOLLIS.

LICHTGROEN (wildvorm man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd rood tot de scheiding midden op de bovenschedel met de groene achterkop, vandaar loopt de scheiding tot achter de ogen. Masker en wangen egaal diep rood, overgaand in diep roze tot bij de oorstreek. Tussen de diep roze wangen en de groene nek bevindt zich een smalle overgangszone van een pastel grijsblauwachtige kleur. Horizontaal achter het oog zet zich het masker plm. 5 mm voort en vormt op de groene achtergrond een teugelstreep. Alle scheidingen van het rood of roze met de groene nek en de meer geelachtig-groene borstkleur moet een scherp en regelmatig verloop hebben. De rode bef loopt tot een lijn die gaat van vleugelbocht naar vleugelbocht.

Vleugels:

Vleugeldek grasgroen, de vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-midden-klein) zijn grijs met een grasgroene buitenvlag, die een licht crème omzorning heeft, met uitzondering van de buitenste vleugelpen, waarvan de buitenvlag zo smal is, dat nagenoeg geen grasgroen zichtbaar is.

Onderdekveertjes groen met een blauwe waas. Duimveertjes geel.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek meer lichtgroen. Mantel grasgroen. Stuit donkerhemelsblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren donker-hemelsblauw, overgaand in groen, onderstaartdekveren geelachtig groen. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen, gerekend vanaf de basis een zwart-, rood-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle helder kobaltblauw dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtige tintje. Donkere snavelpunt.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

DONKERGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Gelijk aan de wildvorm, met dien verstande dat voor de kleur van het vleugeldek en de buitenvlag van de vleugelpennen donkergroen gelezen dient te worden.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek meer donkergroen. Mantel donkergrasgroen. Stuit kobaltblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren diep kobaltblauw, overgaand in donker grasgroen, onderstaartdekveren meer donkergroen. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een zwart-rood-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle diep kobaltblauwe dwarsband.

Ogen, Snavel en Poten:

Gelijk aan de wildvorm.

OLIJFGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Gelijk aan de wildvorm, met dien verstande dat voor de kleur van vleugeldek en buitenvlag van de vleugelpennen gelezen dient te worden; donkerolijfgroen.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek olijfgroen. Mantel donkerolijfgroen. Stuit loodgrijsachtig.

Staart:

Bovenstaartdekveren loodgrijsachtig, overgaand in donkerolijfgroen, onderstaartdekveren olijfgroen. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartveren tonen gerekend vanaf de basis een zwart-rood-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle loodgrijsachtige dwarsband.

Ogen, Snavel, Poten:

Gelijk aan de wildvorm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BIJ DE ROSEICOLLIS. LICHTGROEN, DONKERGROEN EN OLIJFGROEN.

Kop en masker moeten zo diep mogelijk van kleur zijn, bij jonge vogels is deze kleur veel te bleek en moet dan ook gestraft worden. Maar ook zien we soms bij volwassen vogels een te fletse kop- en maskerkleur, wat wijst op een te zwakke psittacine vorming en is een erfelijke aangelegenheid. We raden de kwekers aan bij de selectie van hun kweekparen te zwak gekleurde vogels uit te schakelen. Streng moet gelet worden op een strakke kleurscheiding op de bovenschedel en de kleine teugel die tot achter het oog doorloopt. Ook de kleurafscheiding van de borst naar de buikkleur dient een scherp en regelmatig verloop te hebben. De overgangszone tussen masker en nek, die pastelgrijs-blauwachtig van kleur is, mag iets variëren in kleurdiepte maar moet goed zichtbaar aanwezig zijn. Gelet dient te worden op een regelmatige hamertekening op het vleugeldek, zwarte tekening op het vleugeldek is niet toegestaan.

De duimveertjes zijn als geel in de standaard omschreven, maar bij het aantreffen van exemplaren waarbij de duimveertjes iets lichter van kleur zijn zullen we daar niet direct voor straffen, maar wijzen de kweker er op dat we streven naar een maximaal psittacine bezit in de duimveertjes. Rood in de duimveertjes is niet toegestaan. Mooie diepgele duimveertjes genieten de voorkeur. De uiteinden van de grote staartveren dienen voorzien te zijn van een smalle dwarsdraad die overeenkomt met de kleur van de stuit van de betreffende kleurslag. Dikwijls ontbreekt deze zone door slijtage van de staartpennen. De poten en nagels zijn als grijs omschreven in de standaard, maar bij het aantreffen van exemplaren waarbij de poten en nagels iets lichter zijn (soms blank) zullen we daar niet direct voor straffen, maar wijzen de kweker er op dat we streven naar een maximaal melaninebezit t.a.v. poten en nagels. Wel dienen de nagels éénkleurig te zijn. Grijszotten en zwarte nagels genieten de voorkeur. Bij de kleurslagen donkergroen en olijfgroen, kleurslagen die ontstaan zijn door een erfelijke verandering in de baardstructuur, waardoor de baarden van de veer dunner zijn geworden met als gevolg dat de baarddiameter verkleind is, kan een minder dik verenpak ontstaan.

Dit kan van invloed zijn op het formaat van de vogel. Bij het keuren van deze kleurslagen dienen we daar rekening mee te houden. Zeker bij vogels met twee donkerfactoren is het duidelijk dat deze vogels door het dunner worden van de baarden aan formaat verloren hebben. In de toekomst is het formaat misschien wel terug te kweken door het gebruiken van vogels met een lange bevedering. Deze lange (schimmel) bevedering zal echter onherroepelijk de kleur nadelig beïnvloeden. Het is dan ook aan de kweker de juiste middenweg te kiezen.

Bij het groter worden van de roseicollis, wordt ook verhoudingsgewijs de bevedering iets langer. Niet altijd zal de psittacine- en de melaninevorming in de bevedering daarmee gelijke tred houden. We krijgen dan het verschijnsel dat de toppen van de baarden kleurloos zijn, wat de totaalkleur van de vogel dikwijls aanmerkelijk opleekt. Dit dient bestraft te worden in de rubriek "kleur en kleurregelmaat".

Ook deze zgn. lange bevedering dient strak op het lichaam gedragen te worden. Is dit niet het geval dan dient dit bestraft te worden in de rubriek "bevedering".

LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de zeegroen achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en zeegroene nek bevindt zich een pastelgrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Vleugeldek zeegroen (blauw met een groene was). De vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een zeegroene buitenvlag, die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen zeegroen zichtbaar is. De ondervleugeldekveren zijn grijsblauw. De duimveertjes in de vleugelbochten zijn lichtgeel.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek blauw met een lichtgroene was overgoten. Mantel zeegroen. Stuit donkerhemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren helder kobaltblauw overgaand in zeegroen, onderstaartdekveren blauw met een lichtgroene was. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen vanaf de basis gerekend een zwart-roze-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een helder kobaltblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

DONKERZEEGROEN (zeegroen met 1 donkerfactor) (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de blauwe groen bewaasde achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en zeegroene nek bevindt zich een pasteligrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Vleugeldek donkerzeegroen met een meer blauwe waas. De vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een middenzeegroene buitenvlag, die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen zeegroen zichtbaar is. De ondervleugeldekveren zijn grijsblauw. De duimveertjes in de vleugelbochten zijn geel.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek overwegend blauw met een groene waas. Mantel middenzeegroen met een meer blauwe waas. Stuit diep kobaltblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in middenzeegroen. Onderstaartdekveren meer blauwachtig groen. De uiteinden van de staartpennen bezitten een diep kobaltblauw dwarsband. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren bezitten vanaf de basis gezien een zwart-rose-zwarte dwarstekening.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

OLIJFZEEGROEN (zeegroen met 2 donkerfactoren) (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de grijze achterkop met een bronskleurige waas, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en grijze nek bevindt zich een pasteligrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep. Onder invloed van de aangrenzende donkere veevelden van achterkop, hals en borst gelijkt het diep roze van het masker en het licht roze van de wangen meer op abrikooskleurig.

Vleugels:

Vleugeldek loodgrijs met een bronsgroenkleurige ondergrond. De vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een donkergrijze, bronskleurige bewaasde buitenvlag die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen bronskleurig-bewaasd donkergrijs aanwezig is. De ondervleugeldekveren zijn grijs en de duimveertjes zijn lichtgeel.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek donkergrijs met een bronsgroen-kleurige ondergrond. Stuit loodgrijs met een bronskleurige gloed.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur. Onderstaartdekveren donkergrijs met bronsgroenkleurige waas. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen vanaf de basis gerekend een zwart-rose-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een loodgrijze dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtige tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

LICHTZEEGROEN, DONKERZEEGROEN EN OLIJFZEEGROEN.

Evenals in de groenserie moet in de zeegroenserie gelet worden op scherpe en regelmatige kleurafscheidingsen. De

overgangszone tussen het masker en de nek mag iets in kleur variëren maar moet goed zichtbaar aanwezig zijn. De hamertekening op het vleugeldek dient een regelmatig verloop te hebben, zwarte tekening is ook hier niet toegestaan. Ook bij de zeegroene dienen we strenge eisen te stellen aan de kleurdiepte van het masker. Is het masker bleek, dan zal het vleugeldek en de lichaamskleur te blauwig zijn. De poten en nagels kunnen ook in kleurdiepte variëren, grijze poten en zwarte nagels genieten de voorkeur. Rood in de duimveertjes is ook in deze kleurslag niet toegestaan. De T.C. ontraadt de kwekers om via een selectie van te lichte zeegroene op den duur hemelsblauwe te kweken. Ook zeegroene met een te bleke maskerkleur dienen uitgeschakeld te worden voor de kweek. V.w.b. het formaat mogen we (zeker aan de licht) zeegroene strenge eisen stellen. Deze vogels halen met gemak het formaat (zo niet meer) van de wildvorm. Als we dus zeegroene vogels tegenkomen, die niet aan het formaat voldoen, dan is de kweker verkeerd bezig en dient daarop gewezen te worden. Voor wat betreft de vogels met de donkerfactoren geldt hetzelfde als omschreven bij de groenserie, evenals hetgeen aldaar is omschreven over de zgn. lange bevedering.

VIOLET LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de lichtzeegroene.

Lichaam:

Als de lichtzeegroene. De kleur is echter in zijn geheel meer licht violet. Onderdekveertjes blauw. Vleugels een nuance dieper van kleur. Stuit diep kobaltblauw.

Ogen, snavel en poten:

Als de lichtzeegroene.

VIOLET DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de donkerzeegroene.

Lichaam:

Violet. Onderdekveertjes diep kobaltblauw. Stuit diep violet, iets paars overgoten.

Ogen, snavel en poten:

Als de donkerzeegroene.

VIOLET OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de olijfzeegroene.

Lichaam:

Ook bij de violet olijfzeegroen zien we een verbleking van de lichaamskleur.

De borst wordt lichtgrijs en veel egalier dan bij de olijfzeegroene. Onderdekveertjes zilverachtig blauw. Stuit diep blauw, iets grijs overgoten.

Ogen, snavel en poten:

Als de olijfzeegroene.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN VIOLET LICHT-, VIOLET DONKER- EN VIOLET OLIJFZEEGROEN.

Bij de violet licht-, violet donker- en violet olijfzeegroene zien we, dat deze vogels al duidelijk violet tonen, t.o.v. de vogels in de groenserie en niet alleen de stuitkleur doorslaggevend is.

De violetfactor verdonkert de lichaamskleur.

Een uitzondering hierop is de violetfactor in al deze kleurslagen in combinatie met de dubbele donkerfactor. Hierbij bleekt de gehele vogel wat op.

Gelet dient te worden op een zo egaal mogelijke lichaamskleur.

Het formaat van de vogel moet voldoen aan de eisen, gesteld bij de wildvorm, evenals de poot- en nagelkleur.

Tevens geldt hetgeen bij de groenserie is beschreven over de zgn. lange bevedering.

BLEEKMASKER LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek zeegroen (blauw met een groene waas). De vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een zeegroene buitenvlag, die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen zeegroen zichtbaar is. De ondervleugeldekveren zijn grijsblauw. De duimveertjes in de vleugelbochten zijn lichtgeel.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek hemelsblauw. De kleurscheiding gebroken witte bef en hemelsblauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit donker hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren groen, overgaand in zeegroen, onderstaartdekveren blauw met een lichtgroene waas. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen vanaf de basis gerekend een zwart-rose-zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een helder kobaltblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurig bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

BLEEKMASKER DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek donkerzeegroen met een meer blauwe waas. De vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een middenzeegroene buitenvlag, die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen zeegroen zichtbaar is. De ondervleugeldekveren zijn grijsblauw. De duimveertjes in de vleugelbochten zijn lichtgeel.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek kobaltblauw. De kleurscheiding gebroken witte bef en kobaltblauw-blauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit kobaltblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren groen, overgaand in donkerzeegroen. Onderstaartdekveren meer blauwachtig groen. De uiteinden van de staartpennen, bezitten een diep kobaltblauw dwarsband. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren, bezitten vanaf de basis gezien een zwart-rose-zwarte dwarstekening.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurig bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

BLEEKMASKER OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek loodgrijs met een bronsgroenkleurige ondergrond. De vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn grijs met een donkergrijze, bronskleurig bewaasde buitenvlag die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen bronskleurig-bewaasd donkergrijs aanwezig is. De ondervleugeldekveren zijn grijs en de duimveertjes zijn lichtgeel.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek mauve. De kleurscheiding gebroken witte bef en mauve-blauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit loodgrijs, met een bronskleurige gloed.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in middenzeegroen. Onderstaartdekveren meer blauwachtig groen. De uiteinden van de staartpennen bezitten een diep kobaltblauwe dwarsband. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren bezitten vanaf de basis gezien een zwart-rose-zwarte dwarstekening.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

**KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.
BLEEKMASKER LICHTZEEGROEN, -DONKERZEEGROEN EN -OLIJFZEEGROEN.**

Om te voorkomen dat slecht op kleur zijnde zeegroene roseicollis voor bleekmasker worden gekeurd dienen we te streven naar een resp. hemelsblauwe, kobaltblauw of mauve borst, buik, flanken en anaalstreek. De mantel en vleugeldek kleur moet dan overeenkomen met de kleur van resp. de licht-, donker- of olijfzeegroene. Zo veel te lichter het masker, zoveel te blauwer de buikkleur. Bij een te groenige buikkleur zal ook het masker te veel aan kleur laten zien. Ook bij deze kleurslag dienen de begrenzingen van de verschillende kleurvelden strak te zijn. Verder wordt de aandacht gevestigd op hetgeen is omschreven bij de groenserie m.b.t. de zgn. lange bevedering.

VIOLET BLEEKMASKER LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de bleekmasker lichtzeegroen.

Lichaam: De buikkleur zal meer violet tonen dan bij de lichtzeegroene. Onderdekveertjes diep blauw. Stuit diep violet.

Ogen, snavel en poten:

Als de bleekmasker lichtzeegroen.

VIOLET BLEEKMASKER DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de bleekmasker donkerzeegroen.

Lichaam:

De diep violette kleur is meer paars overgoten. Onderdekveertjes violet. Stuit diep violet paars overgoten.

Ogen, snavel en poten:

Als de bleekmasker donkerzeegroen.

VIOLET BLEEKMASKER OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de bleekmasker olijfzeegroen.

Lichaam:

Borst lichtgrijs en veel egalier dan bij de olijfzeegroene. Onderdekveertjes blauw, met grijze waas. Stuit blauw met grijze waas..

Ogen, snavel en poten:

Als de bleekmasker olijfzeegroen.

**KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN VIOLET BLEEKMASKER LICHT-,
VIOLET BLEEKMASKER DONKER- EN VIOLET BLEEKMASKER OLIJFZEEGROEN.**

De violetfactor verdonkert de lichaamskleur. De violetfactor, in combinatie met de dubbele donkerfactor geeft echter een vogel, die in zijn totaliteit wat is opgebleekt.

Opgelet dient te worden, dat de kleur zo egaal mogelijk moet zijn.

Het formaat moet voldoen aan de eisen, gesteld bij de wildvorm, evenals de poot- en nagelkleur.

Tevens geldt hetgeen bij de groenserie is beschreven over de zgn. lange bevedering.

PASTEL LICHTGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm, met dien verstande dat de overgangszone tussen masker en nek lichtgrijs-pastelblauwachtig zal zijn, de kleur van de achterkop is groenachtig geel.

Vleugels:

Vleugeldek groenachtig geel, de vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn lichtgrijs met een overwegend gele buitenvlag die een lichtcrème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpennen waarvan de buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen geel zichtbaar is. De ondervleugeldekveren zijn overwegend geelgrijsachtig. De duimveertjes zijn geel.

Lichaam:

Borst, vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek meer geel met een groenachtige waas. Mantel groenachtig geel. Stuit hemelsblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren geelgroen blauw bewaasd, onderstaartdekveren geel met een groene waas. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen vanaf de basis gerekend een lichtgrijze-rood-lichtgrijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een flets kobaltblauwe dwarsband.

Ogen:

Bruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig, met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje. Lichtgrijze snavelpunt.

Poten:

Lichtgrijs, nagels éénkleurig grijs.

PASTEL DONKERGROEN (man en pop).

Kop en masker gelijk aan de pastel lichtgroen. Lichaam een nuance donkerder
Stuit geelgroen, diep blauw bewaasd..

PASTEL OLIJFGROEN (man en pop).

Kop en masker gelijk aan de pastel lichtgroen. Lichaamskleur mosgroen. Vleugelkleur olijfgroen.
Stuit diepgrijs.

PASTEL GEZOOMD LICHTGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan de wildvorm met dien verstande dat de achterkop, een nuance donkerder groenachtig geel is.

Vleugels:

Vleugeldek groengeel met een pastel donkergroene waas. Alle vleugelpennen (groot-midden-klein) zijn geelgroen met een lichtgrijze buitenvlag, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpennen waarvan de zichtbare buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen geel zichtbaar is. De uiteinden van alle vleugelpennen zijn lichtgrijs. De in de lengte richting van het vleugeldek lopende donkere schachten van de vleugeldekveertjes en vleugelpennen geven het totaalbeeld van een gezoomd tekeningspatroon.

Lichaam:

Borst, vanaf de kleurscheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek bleek geelgroen. Mantel een nuance donkerder groenachtig geel. Stuit geelgroen, blauw bewaasd.

Staart:

Bovenstaartdekveren flets kobaltblauw, overgaand in geelgroen, onderstaartdekveren bleek geelgroen. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een grijze-rood-grijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een flets kobaltblauwe dwarsband.

Ogen:

Bruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig, met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje. Lichtgrijze snavelpunt.

Poten:

Lichtgrijs, nagels éénkleurig grijs.

PASTEL GEZOOMD DONKERGROEN (man en pop).

Als de pastel lichtgroen, lichaamskleur, evenals de stuitkleur echter een nuance donkerder.

PASTEL GEZOOMD OLIJFGROEN (man en pop).

Als de pastel donkergroen, lichaamskleur, evenals de stuitkleur echter een nuance donkerder.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.**PASTEL LICHTGROEN, -DONKERGROEN EN -OLIJFGROEN EN PASTEL GEZOOMD.**

De opmerkingen komen t.a.v. de kleurafscheiding van de kop, masker, borst, buik etc. overeen met die van de wildvorm. Ook de kleur van de duimveertjes, poten en nagels kunnen hier variëren, ook hier is dezelfde regeling van kracht als bij de wildvorm. Bonte poten en/of nagels en rood in de duimveertjes en in de grote slagpennen is ook bij deze kleurslagen niet toegestaan. Het streven bij de pastellen moet gericht zijn op een melanine reductie van ong. 50%. Het duidelijkst herkenbaar zal dit zijn aan de zwarte staarttekening die dan mooi lichtgrijs is. Bij een sterke reductie van b.v. 80% zal de grijze staarttekening praktisch niet meer te zien zijn. In voorkomende gevallen kunnen we bij de roseicollis ook spreken van overgoten en zullen de vogel dan ook als zodanig moeten keuren. Bij pastellen zullen we weer een zeer lichte hamertekening nog kunnen onderscheiden, de vogels mogen echter geen duidelijke tekening laten zien. Ook niet in de vorm van donker gekleurde schachten in de staart of vleugelpennen. Voor het formaat geldt het zelfde als omschreven in de groenserie. Ook hier zullen de vogels met de donkerfactoren wat moeilijker aan formaat komen. Tevens geldt m.b.t. de zgn. lange bevedering hetzelfde als omschreven bij de groenserie.

Bij de pastel gezoomden dienen we te letten op een regelmatige tekening. De vleugeldekveertjes en vleugelpennen zijn grijs omzoomd, de in de lengterichting van het vleugeldek lopende donkere schachten van de vleugeldekveertjes en de vleugelpennen geven het totaalbeeld van een gezoomd tekeningspatroon. Bontvorming in de pastellen en de pastel gezoomde is niet toegestaan.

PASTEL LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de op een zeegroene ondergrond bleekgele achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en zeegroene nek bevindt zich een lichtgrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Vleugeldek bleek zeegroen (lichtgeel op een zeegroene ondergrond). Alle vleugelpennen (groot-midden-klein) zijn lichtgrijs met een lichtgeelachtige buitenvlag met een crème-witte omzoming, de buitenste vleugelpennen toont nagenoeg geen lichtgeel omdat de buitenvlag daarvan het smalst is.

Lichaam:

Borst, vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek flets zeegroen (lichter dan het rugdek). Mantel lichtgeel met een iets opgebleekte zeegroene ondergrond. Stuit licht grijsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in bleek geel. Onderstaartdekveren met een zeer lichtgele waas overgoten. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een grijze-rose-grijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

PASTEL DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker als de pastel lichtzeegroene. Lichaamskleur, evenals de stuitkleur een nuance donkerder.

PASTEL OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker als de pastel lichtzeegroen. Lichaamskleur echter een nuance donkerder dan de donkerzeegroene. Stuit opgebleekt loodgrijsachtig.

PASTEL GEZOOMD LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met op een zeegroene ondergrond bleekgele achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en zeegroene nek bevindt zich een lichtgrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Vleugeldek bleek zeegroen (lichtgeel op een zeegroene ondergrond). Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn lichtgeelachtig met een lichtgrijze buitenvlag, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpennen waarvan de zichtbare buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen geel zichtbaar is. De uiteinden van alle vleugelpennen zijn grijs. De in de lengte richting van het vleugeldek lopende donkere schachten van de vleugeldekveertjes en vleugelpennen geven het totaalbeeld van een gezoomd tekeningspatroon.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek flets zeegroen. (lichter dan het rugdek). Mantel lichtgeel met een opgebleekte zeegroene ondergrond. Stuit grijsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in bleekgeel. Onderstaartdekveren zeegroen met een lichtgele waas overgoten. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een grijze-rose-grijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een kobaltblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets

smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

PASTEL GEZOOMD DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker als de pastel lichtzeegroen gezoomd. Lichaam en stuit een nuance donkerder.

PASTEL GEZOOMD OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker als de pastel lichtzeegroen gezoomd. Lichaam een nuance donkerder dan de pastel donkerzeegroen gezoomd. Stuit opgebleekt loodgrijsachtig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

PASTEL LICHTZEEGROEN, -DONKERZEEGROEN EN -OLIJFZEEGROEN EN PASTEL GEZOOMD.

Bij de pastel zeegroenen geldt het zelfde als hierboven omschreven bij de pastel groenen. Bij de pastel zeegroenen dienen we ook strenge eisen te stellen aan het masker. De kleur van het masker moet van de zelfde kleurdiepte zijn als bij de zeegroenen in normaal serie. Door het gebrek aan contrast zijn we geneigd een te bleek masker over het hoofd te zien. Dit is geenszins de bedoeling.

Tevens geldt m.b.t. de zgn. lange bevedering hetzelfde als omschreven bij de groenserie.

PASTEL BLEEKMASKER LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek bleek zeegroen (lichtgeel op een zeegroene ondergrond). De vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot-middel-klein) zijn lichtgrijs met een lichtgeelachtige buitenvlag met een crème-witte omzoming, de buitenste vleugelpen toont nagenoeg geen lichtgeel omdat de buitenvlag daarvan het smalst is.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek licht hemelsblauw. De kleurscheiding witte bef en licht-hemelsblauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit flets hemelsblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in bleek geel. Onderstaartdekveren met een zeer lichtgele waas overgoten. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een grijs-roze-grijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een bleke kobaltblauw dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk.

PASTEL BLEEKMASKER DONKERZEEGROEN (man en pop).

Masker en kop gelijk aan de pastel licht zeegroen bleekmasker. Lichaam en vleugels een nuance donkerder. Stuit flets kobaltblauw.

PASTEL BLEEKMASKER OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Masker en kop gelijk aan de pastel donkerzeegroen bleekmasker. Lichaam en vleugels een nuance donkerder. Stuit lichtgrijs.

PASTEL BLEEKMASKER GEZOOMD LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk

overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek bleek zeegroen (lichtgeel op een zeegroene ondergrond). Alle vleugelpennen (groot-midden-klein) zijn lichtgeelachtig met een lichtgrijze buitenvlag, met uitzondering van de buitenste grote vleugelpennen waarvan de zichtbare buitenvlag zo smal is dat nagenoeg geen geel zichtbaar is. De uiteinden van alle vleugelpennen zijn lichtgrijs. De in de lengte richting van het vleugeldek lopende donkere schachten van de vleugeldekveertjes en vleugelpennen geven het totaalbeeld van een gezoomd tekeningspatroon.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek licht-hemelsblauw. De kleurscheiding witte bef en licht hemelsblauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit flets hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in bleek geel. Onderstaartdekveren met een zeer lichtgele waas overgoten. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin, om het oog een lichtcrèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Licht hoornkleurig met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje.

Poten:

Grijs, nagels éénkleurig donkergrijs, zo donker mogelijk

PASTEL BLEEKMASKER GEZOOMD DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kleur in zijn geheel een nuance donkerder dan de pastel bleekmasker gezoomd lichtzeegroen. De stuitkleur is licht kobaltblauw.

PASTEL BLEEKMASKER GEZOOMD OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kleur is in zijn geheel een nuance donkerder dan de pastel bleekmasker gezoomd donkerzeegroen. De stuitkleur is licht mauve.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

PASTEL LICHTZEEGROEN, -DONKERZEEGROEN EN -OLIJFZEEGROEN BLEEKMASKER EN PASTEL GEZOOMD.

Deze kleurslag is gemakkelijk te herkennen aan het "kleurloze" masker. Verwarring met de pastel zeegroenen zal dan ook weinig voorkomen. De borst, buik, flanken en anaalstreek zijn bij de normale bleekmaskers resp. hemelsblauw, kobaltblauw en mauve. Bij de pastel bleekmaskers zijn deze kleuren met ong. 50% aan kleurdiepte verminderd. We krijgen dus licht-hemelsblauw, licht-kobaltblauw en licht-mauve. Het vleugeldek en de mantel zijn groener dan die van de zeegroene of de gezoomd zeegroene.

Tevens geldt m.b.t. de lange bevedering hetzelfde als omschreven in de groenserie.

PASTEL EN PASTEL GEZOOMD MET DE DONKERFACTOR.

(al dan niet in combinatie met bleekmasker).

Ook in de pastellen en de pastel-gezoomden is de enkele of de dubbele donkerfactor te kweken. Het omschrijven van deze kleurslagen is een zeer moeilijke zaak. Immers de verschillende dieptes in pasteltinten laten zich moeilijk omschrijven. Enig houvast geeft ons de baardstructuur van de vogels met de donkerfactoren. Zeker de vogels met twee donkerfactoren laten zich hieraan herkennen. Verder de stuitkleur: bij de pastel lichtgroen c.q. de pastel lichtzeegroen is de stuit een nuance dieper van kleur (bleek kobaltblauw). Bij de pastel olijf en de pastel olijfzeegroen is de stuitkleur opgebleekt loodgrijs-achtig. Hetzelfde geldt voor de pastel bleekmaskers met de donkerfactoren.

CINNAMON LICHTGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Vleugeldek bleek lauriergroen, van de gehamerde tekening is nauwelijks nog iets te herkennen. Alle vleugelpennen (groot-midden-klein) zijn bruin met een lauriergroene buitenvlag die een licht crème omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste vleugelpennen waarvan de buitenvlag zo smal is dat er nagenoeg geen groen zichtbaar is.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek bleek geelachtig groen met een zijde-achtige glans. Mantel als het vleugeldek. Stuit hemelsblauw, een nuance lichter/zachter dan bij de wildvorm.

Staat:

Bovenstaartdekveren bleek kobaltblauw overgaand in bleek lauriergroen, onderstaartdekveren bleek geelachtig groen. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen, gerekend vanaf de basis een bruin-rood-bruine dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

CINNAMON DONKERGROEN (man en pop).

Lichaamskleur een nuance donkerder dan bij de cinnamon lichtgroen. Stuitkleur flets kobaltblauw. Verder gelijk aan de cinnamon lichtgroene.

CINNAMON OLIJFGROEN (man en pop).

Door de dubbele donkerfactor is deze vogel nog een nuance donkerder van kleur dan de cinnamon donkergroen. Door de wat gewijzigde baardstructuur is deze vogel wat gemakkelijker als zodanig te herkennen. De stuit neigt meer naar de mauve dan naar de loodgrijze kleur van de olijfgroene. Verder gelijk aan de cinnamon lichtgroene.

CINNAMON LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de bleek bruin-zeegroene achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en bruin-zeegroene nek bevindt zich een pastelgrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Bleek bruin-zeegroen (bruin-geel op een zeegroene ondergrond). Alle vleugelpennen bruin met een iets lichtere buitenvlag.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek groenachtig-crème met een zijde-achtige glans. Mantel als het vleugeldek. Stuit hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in groenachtig-crème. Onderstaartdekveren zeegroen met een bruin-gele waas overgoten. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een bruine-rose-bruine dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

CINNAMON DONKERZEEGROEN (man en pop).

Lichaamskleur een nuance donkerder dan bij de cinnamon lichtzeegroen. Stuitkleur kobaltblauw. Verder gelijk aan de cinnamon lichtzeegroen.

CINNAMON OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Door de dubbele donkerfactor is deze vogel nog een nuance donkerder van kleur dan de cinnamon donkerzeegroen. Door de gewijzigde baardstructuur is de vogel echter wat gemakkelijker te herkennen. De stuit neigt meer naar mauve dan naar de loodgrijze kleur van de olijzegroene. Verder gelijk aan de cinnamon lichtzeegroen.

CINNAMON BLEEKMASKER LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Bleek bruin zeegroen (bruingeel op zeegroene ondergrond), alle vleugelpennen zijn bruin met iets lichtere buitenvlag.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek hemelsblauw, met een iets zeegroene was. De kleurscheiding witte bef en hemelsblauwe borst moet een regelmatig verloop hebben. Stuit hemelsblauw. Het blauw is wat zachter van tint dan bij de norm.bleekmaskers het geval is.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in groenachtig-crème. Onderstaartdekveren zeegroen met een bruingele was overgoten. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een bruine-rose-bruine dwarstekening.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

CINNAMON BLEEKMASKER DONKERZEEGROEN (man en pop).

Lichaamskleur gelijk aan de cinnamon bleekmasker lichtzeegroen, echter zonder of nagenoeg geen zeegroene was. Stuit kobaltblauw, wat zachter van tint.

CINNAMON BLEEKMASKER OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Lichaamskleur een nuance donkerder dan de cinnamon bleekmasker donkerzeegroene. Stuit zacht loodgrijs.

Bezitten de cinnamon bleekmaskers 1 of 2 donkerfactoren dan zal de rugdekkleur zich verdonkeren en tevens zal de borstkleur resp. kobaltblauw- of mauvekleurig worden. Ook de stuitkleur wordt donkerder.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.**DE CINNAMONS en CINNAMON BLEEKMASKERS.**

Bij de cinnamon mutant is het zwarte eumelanine door een zwakkere oxydatie veranderd in bruin eumelanine. Dit is niet alleen van invloed op de vleugelpennen maar heeft ook consequenties voor de lichaamskleur. Het bruine eumelanine absorbeert niet alle lichtstralen maar een deel van het spectrum, dat wij als bruin waarnemen, wordt teruggekaatst en vermengt zich met de verstrooide blauwe lichtstralen, wat de blauwe kleur aanmerkelijk verzacht. Een opmerkelijk feit bij de cinnamon is dat de bevedering een zijde-achtige glans vertoont. Cinnamons zitten daardoor ook vaak onberispelijk in de bevedering en zijn daardoor (mits in de juiste conditie) veelal zeer egaal van kleur. Kop en masker worden niet beïnvloed door de cinnamon factor. We mogen dan ook dezelfde eisen als bij de wildvorm resp.zeegroene stellen aangaande kleur en begrenzing. Wel van invloed zijn de donkerfactoren, hier moeten we rekening houden met het feit dat de baardstructuur een wijziging heeft ondergaan.

Tevens geldt v.w.b. de zgn. lange bevedering hetzelfde als omschreven in de groenserie.

Het is niet aan te bevelen cinnamons in combinatie met de pastellen te kweken. We krijgen dan vogels die noch als cinnamon noch als pastel duidelijk te herkennen zijn. De kleur van deze vogels zal die (op de stuitkleur na) van de isabellen benaderen.

ISABEL LICHTGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan wildvorm.

Vleugels:

Licht grasgroen. Alle vleugelpennen zijn bruin-grijs met een iets lichtere buitenvlag.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek bleek grasgroen. Mantel als het vleugeldek. Stuit hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in licht grasgroen. Onderstaartdekveren bleek grasgroen. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een bruinrijze-rode-bruinrijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

ISABEL DONKERGROEN (man en pop).

De lichaamskleur is een nuance donkerder dan bij de isabel lichtgroen. Het eigenaardige bij deze mutant is echter dat de stuitkleur aanmerkelijk donkerder is dan men bij deze mutatie zou vermoeden. De donkerfactorige vogels zijn dan ook het beste te herkennen aan de stuitkleur. Bij de isabel donkergroen is de stuit duidelijk kobaltblauw, met een lichtgrijsachtig waasje. Verder gelijk aan de isabel lichtgroen.

ISABEL OLIJFGROEN (man en pop).

Door de dubbele donkerfactor is deze vogel nog een nuance donkerder dan de isabel donkergroen. Door de gewijzigde baardstructuur is deze vogel wat gemakkelijker te herkennen. Bovendien geldt ook hier dat de stuit een duidelijke indicatie is voor het herkennen van deze kleurslag. Bij de isabel olijfgroen is de stuit loodgrijs. Verder gelijk aan de isabel lichtgroen.

ISABEL LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de zeegroene achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en zeegroene nek bevindt zich een pastelgrijze-blauwachtige overgangszone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Lichtzeegroen met een bruine waas. Alle vleugelpennen zijn bruingrijs met een lichtere buitenvlag.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek wat opgebleekt zeegroen met een bruinachtig waas. Mantel als het vleugeldek. Stuit hemelsblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in lichtzeegroen met een bruin waas. Onderstaartdekveren bruinachtig zeegroen. De staartpennen welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een bruingrijs-rose-bruingrijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een smalle hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

ISABEL DONKERZEEGROEN (man en pop).

De lichaamskleur is een nuance donkerder dan bij de isabel lichtzeegroen. Ook hier is de stuitkleur het beste aanknopingspunt voor het herkennen van deze kleurslag. De stuit is duidelijk kobaltblauw met een licht grijs waasjes. Verder gelijk aan de isabel lichtzeegroen.

ISABEL OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Door de dubbele donkerfactor is deze vogel nog een nuance donkerder dan de isabel donkerzeegroen. Ook hier zal de vogel gemakkelijker te herkennen zijn aan de gewijzigde baardstructuur. Aan de stuitkleur blijft de vogel echter het beste te herkennen. De stuit is loodgrijs. Verder gelijk aan de isabel lichtzeegroen.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

DE ISABEL en ISABEL ZEEGROEN.

Op het eerste gezicht lijkt de isabel een pastel cinnamon te zijn. Het is eigenlijk alleen de stuitkleur die ons een duidelijke indicatie geeft dat we met een andere mutatie te doen hebben. Bij de pastellen mogen we immers een plm. 50% opgebleekte kleur verwachten. Bij de isabellen is de stuit echter nagenoeg "vol" van kleur. Ook bij de vogels met de donkerfactoren is een duidelijk onderscheid te zien in de stuitkleuren. De herkenbaarheid is bij de isabellen groter dan bij de normale licht- en donkergroene. Kop- en maskerkleur worden door de isabel mutatie niet aangetast en we

mogen hieraan dan ook de zelfde eisen stellen dan aan de lichtgroene resp.zeegroene voor wat betreft kleur en begrenzing.

Tevens geldt v.w.b. de zgn. lange bevedering hetzelfde als beschreven in de groenserie.

Het is niet aan te bevelen de isabel met andere mutaties zoals cinnamon, pastel, fallow te combineren. We krijgen dan een mengelmoes van mutaties door elkaar waar noch door de keurmeester noch door de kweker meer uit te komen is.

FALLOW (man en pop).

De verschijningsvorm van de fallow is nagenoeg gelijk aan die van de cinnamon. De fallow maakt een iets lichter gekleurde indruk dan de cinnamon. De vleugelpennen van de fallow zijn wat meer grijsachtig bruin. Een markant punt is echter de oogkleur. Fallow's hebben rode ogen ! Ook hier is uiteraard de mogelijkheid om de enkele of dubbele donkerfactor in te kweken, de vogels blijven echter hun sterke gelijkenis met de cinnamon houden, uitgezonderd de oogkleur.

BONT (man en pop).

Voor het keuren van bonten geldt een bontpercentage tussen de 40% en 60% terwijl het streven gericht dient te zijn op symmetrisch getekende vogels, waarbij de aaneen gesloten kleurvelden egaal van kleur dienen te zijn. Gestreefd moet worden naar een compleet en strak afgetekend masker. Bonte maskers zijn fout. Wel is het masker in het algemeen wat korter. (Dit komt door de bontfactor). Vaak zien we bonte vogels die in plaats van helder gele kleurvlakken, pastelachtige kleurvlakken laten zien. Ook de groene kleurvelden zijn dan vaak wat opgebleekt. Dit gaat ten koste van het mooie kleurcontrast van de bonten en moet vermeden worden. De kleurmutaties met bont zoals de pastellen en isabellen kunnen wegens het ontbreken van voldoende kleurcontrast niet voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. Een veel voorkomende fout bij de wildvorm is de aanwezigheid van oranje duimveertjes, deze moeten geel zijn. Bonte poten en/of nagels zijn ook fout.

LUTINO (man en pop).

Kop en masker:

Gelijk aan de wildvorm. De overgangszone tussen masker en nek zeer flets rose.

Vleugels:

Zuiver geel, zonder tekening of groene aanslag. De grote vleugelpennen geel of wit.

Lichaam:

Zuiver geel zonder groene aanslag. Stuit wit.

Staat:

Zuiver geel met aan de uiteinden van de staartpennen een witte dwarsband. De rode dwarstekening wordt niet aangetast, de witte dwarsband wordt gedeeltelijk bedekt door de gele staartdekveren.

Ogen:

Rood. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

LUTINO.

Bij de lutino's dienen we te letten op een mooie diep gele kleur zonder vuil of aanslag. Gelet dient te worden op de stuitkleur. Deze mag geen blauwe aanslag vertonen, hetgeen nog maar al te vaak voorkomt. We kunnen bij de lutino niet eisen dat de vleugelpennen de zelfde kleurdiepte hebben als de lichaamskleur. Doorgekleurde pennen hebben uiteraard wel de voorkeur. Het bezit van rode veertjes in de lichaamsbevedering is niet toegestaan, we moeten echter niet met het "vergrootglas" naar gaan zoeken.

Kop en masker moeten de "volle" kleur behouden en begrenzing moet strak zijn. Lutino's doen voor formaat niet onder voor de klassieke kleuren en we mogen dan ook gerust onze eisen stellen. De donkerfactor is niet van invloed op de kleur van de lutino maar wel op de baardstructuur. Het is dan ook niet aan te bevelen om lutino's met de donkerfactor te kweken.

Tevens geldt v.w.b. de zgn. lange bevedering hetzelfde als beschreven in de groenserie.

ZWARTOOG GEEL (man en pop).

Geheel gelijk aan de lutino met uitzondering van het oog. De oogkleur van de zwartoog is gelijk aan die van de wildvorm en dus donkerbruin. We zien bij de zwartoog gelen regelmatig vogels met een blauwe stuit, dit moeten we niet bestraffen. Het is een gevolg van het selectief kweken met bont. Uiteraard worden andere veervelden die (nog) "bont" tonen wel bestraft.

**KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.
ZWARTOOG GEEL.**

Hierbij stellen we dezelfde eisen als bij de lutino, zij het, dat het masker van de zwartoog gele vaak nogal wat te wensen overlaat. Het masker van de zwartoog is vaak heel erg klein en ook niet mooi strak begrensd. We moeten hier bij de keuring wel enigszins rekening mee houden, maar dienen de kweker er wel op te wijzen dat er naar een diep, strak masker gestreefd moet worden.

Ook hier geldt v.w.b. de zgn. lange bevedering hetzelfde als beschreven in de groenserie.

INO ZEEGROEN (crème ino) (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd, diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de lichtgele achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot bij de oorstreek. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de lichtgele ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Licht geel, zonder tekening of aanslag. De grote vleugelpennen mogen iets lichter van kleur zijn.

Lichaam:

Wit geelovergoten zonder enige aanslag. Stuit wit.

Staart:

Lichtgeel. De witte tekening op de staart zal niet of nauwelijks waarneembaar zijn.

Ogen:

Rood.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

**KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.
INO ZEEGROEN.**

Gelet dient te worden op een mooie kleuregaliteit zonder vuil of aanslag. Vleugelpennen die dezelfde kleurdiepte hebben als de vleugels genieten de voorkeur. We stellen dit echter niet als eis. Witte pennen zijn wel fout. Kop en masker moeten de zelfde kleurdiepte hebben als bij de zeegroene, ook de begrenzing moet strak zijn. Voor formaat kunnen we dezelfde eisen stellen als in de klassieke kleuren. De donkerfactor kunnen we beter niet inkweken daar dit niet van invloed is op de kleur maar wel op formaat en vederstructuur.

Ook hier geldt v.w.b. de zgn. lange bevedering hetzelfde als omschreven in de groenserie.

ZWARTOOG LICHTGEEL (man en pop).

Evenals in de groenserie de zwartoog geel gekweekt kan worden zo kan in de zeegroenserie de zwartoog lichtgeel gekweekt worden. De vogel is geheel gelijk aan de lutino met uitzondering van de oogkleur, deze donkerbruin. Ook bij deze mutant kan een blauwe stuit voorkomen hetgeen niet bestraft mag worden.

BLEEKMASKER INO ZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen, gebroken wit. Wangen en masker geleidelijk overgaand in wit. De begrenzing van het masker als bij de wildvorm.

Vleugels:

Geel, zonder tekening of aanslag. De grote vleugelpennen mogen iets lichter van kleur zijn.

Lichaam:

Nagenoeg wit met een zweem van geel. Stuit wit.

Staart:

Wit-bleekgeel. De tekening op de staart is niet of nauwelijks waarneembaar.

Ogen:

Rood.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

**KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.
BLEEKMASKER INO ZEEGROEN.**

Ook deze mutatie zonder vuil of aanslag. Voor de vleugels geldt hetzelfde als bij de zeegroen ino. Het lichaam is aanmerkelijk lichter van kleur en een geelkleurig lichaam geniet de voorkeur. De scheiding tussen bief en borstkleur zal niet of nauwelijks te zien zijn. Ook hier kunnen we de donkerfactor beter niet inkweken vanwege de baardstructuur.

V.w.b. de eisen aan de zgn. lange bevedering wordt verwezen naar hetgeen omschreven is hieromtrent bij de groenserie.

BLEEKMASKER ZWARTOOG LICHTGEEL (man en pop).

Ook in deze mutatie kan de leucistische vorm van melanine verdringing gekweekt worden. Hierdoor ontstaat de bleekmasker zwartoog lichtgeel. Deze vogel is geheel gelijk aan de bleekmasker ino zeegroen met uitzondering van de oogkleur. De ogen zijn donkerbruin. Ook bij deze mutatie kan een blauwe stuit voorkomen hetgeen niet bestraft wordt.

ALBINO (man en pop).

Omdat de blauwe mutatie bij de roseicollis vooralsnog is uitgebleven, kunnen we zuivere albino ook nog niet kweken. Wel kunnen we een bijna 100% zekere prognose geven. De vogel zal geheel wit zijn zonder enige tekening noch aanslag. De ogen rood. De snavel hoornkleurig, poten vleeskleurig en nagels hoornkleurig. Na het ontstaan van de blauwe kunnen we dan ook de zgn. witte zwartoog verwachten. Ook is deze vogel mogelijk te kweken uit bont in combinatie met de blauwfactor. Deze vogel zal op de oogkleur na geheel gelijk zijn aan de albino. De oogkleur van deze vogel is donkerbruin.

OVERGOTEN LICHTGROEN (man en pop).

Kop en maskers:

Gelijk aan de wildvorm.

Vleugels:

Geel met een groen waas overgoten. De grote vleugelpennen mogen iets grijs-geel zijn.

Lichaam:

Geel met een nog iets lichtere groene waas overgoten dan de vleugels. Stuit blauw overgoten.

Staat:

Geel-groenovergoten met aan de uiteinden van de staartpennen een nauwelijks waarneembare blauw overgoten dwarsband. De rode tekening wordt niet aangetast en blijft als bij de wildvorm. De zwarte dwarstekening wordt zeer licht grijs.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

OVERGOTEN DONKERGROEN (man en pop).

Kop en masker: Gelijk aan de wildvorm.

Lichaam: Een nuance donkerder dan de overgoten lichtgroen. Stuit kobaltblauw.

OVERGOTEN OLIJFGROEN (man en pop).

Kop en masker: Gelijk aan de wildvorm.

Lichaam: Licht mosgroen. Stuit donkergrijs.

OVERGOTEN LICHTZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd diep roze tot de scheiding midden op de bovenschedel met de crème-lichtzeegroen overgoten achterkop, vanaf daar loopt de scheiding tot achter het oog. Masker en wangen diep roze, overgaand in bleek roze tot de oorstreek. Tussen de bleek roze wangen en crème lichtzeegroen overgoten nek bevindt zich een pasteligrijze-blauwachtige overgangzone. Horizontaal achter het oog loopt het diep roze van het masker ongeveer 5 mm door en vormt op de zeegroene ondergrond een teugelstreep.

Vleugels:

Crème op een minimale zeegroene ondergrond. De grote vleugelpennen mogen iets grijsachtig zijn.

Lichaam:

Crème lichtzeegroen overgoten met aan de uiteinden van de grote staartveren een nauwelijks waarneembare blauwovergoten dwarsband. De rose tekening wordt niet aangetast en blijft als bij de zeegroene. De zwarte dwarstekening wordt zeer licht grijs. Stuit lichtblauw overgoten.

Staat:

Bovenstaartdekveren gelijk aan de stuitkleur, overgaand in bleek geel. Onderstaartdekveren met een zeer lichtgele was overgoten. De staartpennen, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren tonen gerekend vanaf de basis een lichtgrijze-lichtroze-lichtgrijze dwarstekening. Aan de uiteinden van de staartpennen bevindt zich een bleek kobaltblauw dwarsbandje.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurige bevederde omranding welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

OVERGOTEN DONKERZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker: als de overgoten lichtzeegroen.

Lichaam: een nuance donkerder dan de overgoten lichtzeegroen. Stuit flets kobaltblauw.

OVERGOTEN OLIJFZEEGROEN (man en pop).

Kop en masker: als de overgoten lichtzeegroen.

Lichaam: licht mosgroen. Stuit bleek loodgrijs.

OVERGOTEN MET DE DONKERFACTOREN.

Ook in de kleurslag overgoten kan de enkele of dubbele donkerfactor gekweekt worden. De vogels zullen een minimum donkerder worden en men moet ze naast elkaar zien om het verschil te kunnen ontdekken. Bij de dubbele donkerfactor zal de baardstructuur ons wel op de goede weg helpen, bij de vogels met één donkerfactor blijft het een moeilijke zaak. Enig houvast geeft wel de stuitkleur. Deze is bij de vogels zonder donkerfactor lichtblauw-overgoten en bij de vogels met twee donkerfactoren meer overgoten met loodgrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

OVERGOTEN.

Een mutatie, die net als de cinnamons heel strak en glad in de bevedering kan zitten. Gelet moet worden op het niet te geel (als de lutino) en niet te groen (als de pastel) worden van deze kleurslag. Een melaninereductie van 80 à 90% moet als ideaal worden gezien. We zien dan een mooi egaal gekleurde vogel die met een groene was is overtrokken. Kop en masker blijven onaangetast en moeten dus dezelfde kleur en begrenzing hebben als de wildvorm. Ook in deze mutatie kan de donkerfactor gekweekt worden, het is de vraag of de vogels er mooier door worden. Zeker de dubbele donkerfactor zal door het aantasten van de baardstructuur de vogel er niet mooier door maken. Ook het formaat zal dan enigszins achteruit gaan, wat bij de overgoten lichtgroen beslist niet nodig is. Verder geldt ook hier, v.w.b. de zgn. lange bevedering, hetzelfde als omschreven is bij de groenserie.

ORANJEMASKER LICHTGROEN (Man en pop).

Kop en masker:

Voorhoofd oranje tot de scheiding midden op de bovenschedel met de groene achterkop. Vandaar loopt de scheiding tot achter de ogen. Masker en wangen oranje.

Tussen de oranje wangen en de groene nek, bevindt zich een smalle overgangszone van een pastelgrijs-blauwachtige kleur. Horizontaal achter het oog, zet zich het masker plm. 5 mm voort en vormt op de groene achtergrond een teugelstreep.

Alle scheidingen van het oranje met de groene nek en de geelachtig groene borstkleur moeten een scherp en regelmatig verloop hebben. De oranje bef loopt tot een lijn, die gaat van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Vleugels:

Vleugeldek grasgroen, iets lichter dan bij de wildvorm. De vleugeldekveertjes geven een gehamerde indruk. Alle vleugelpennen (groot, midden en klein) zijn grijs met een grasgroene buitenvlag, die een lichtcreme omzoming heeft, met uitzondering van de buitenste vleugelpen, waarvan de buitenvlag zo smal is, dat nagenoeg geen grasgroen zichtbaar is.

Onderdekveertjes groen met een blauwe was.

De duimveertjes zijn geel.

Lichaam:

Borst vanaf de scheiding met de bef, de buik, flanken en anaalstreek meer heldergroen, iets geel getint. Mantel grasgroen. Stuit donker hemelsblauw.

Staat:

Bovenstaartdekveren donker hemelsblauw, overgaand in groen. Onderstaartdekveren helder groen, iets geel getint. De grote staartveren, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren, tonen, gerekend vanaf de basis, een zwart/oranje/zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de grote staartveren bevindt zich een smalle donker hemelsblauwe dwarsband.

Ogen:

Donkerbruin. Om het oog een zeer smalle crèmekleurig bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig, met langs de snavelranden en ondersnavel een groenachtig tintje. Donkere snavelpunt.

Poten:

Grijs, nagels van hoornkleurig tot donkergrijs.

ORANJEMASKER**DONKERGROEN. (Man en pop).****Kop en masker:**

Gelijk aan de oranjemasker lichtgroen.

Vleugels:

Gelijk aan de oranjemasker lichtgroen, met dien verstande, dat voor de kleur van het vleugeldekk en buitenvlag van de vleugelpennen donkergroen gelezen dient te worden.

Lichaam:

Borst, vanaf de scheiding met de bef, buik, flanken en anaalstreek meer donkergroen. Mantel donkergrasgroen. Stuit diep kobaltblauw.

Staart:

Bovenstaartdekveren diep kobaltblauw, overgaand in donkergrasgroen. Onderstaartdekveren meer donkergroen. De grote staartveren, welke bijna geheel bedekt worden door de boven- en onderstaartdekveren, tonen, gerekend vanaf de basis een zwart/oranje/zwarte dwarstekening. Aan de uiteinden van de grote staartveren bevindt zich een smalle diep kobaltblauwe dwarsband.

Ogen, snavel, poten:

Gelijk aan de oranjemasker lichtgroen.

ORANJEMASKER OLIJFGROEN (man en pop).**Kop en masker:**

Gelijk aan de oranjemasker lichtgroen.

Lichaam:

Olijfgroen, stuit loodgrijs.

ORANJEMASKER LUTINO (Man en pop).**Kop en masker:**

Voorhoofd oranje tot de scheiding midden op de bovenschedel met de gele achterkop, vandaar loopt de scheiding tot achter de ogen. Tussen de oranje wangen en de gele nek bevindt zich een smalle overgangszone, welke zeer flets oranje tot crèmekleurig is.

Vleugels:

Zuiver geel, zonder tekening of groene aanslag. De grote vleugelpennen mogen of geel of wit zijn.

Lichaam:

Zuiver geel, zonder tekening of groene aanslag.

Staart:

Zuiver geel met aan de uiteinden van de staartveren een witte dwarsband. De oranje dwarstekening wordt niet aangetast. De witte dwarsband wordt gedeeltelijk bedekt door gele staartveren.

Ogen:

Rood. Om het oog een zeer smalle crèmekleurig bevederde omranding, welke aan de bovenzijde van het oog iets smaller mag zijn.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Van de oranjemasker mag een goede kleuregaliteit verwacht worden.

De nagelkleur dient éékleurig te zijn. Bonte nagels worden gestraft in de rubriek kleur.

Bij het aanwijzen van de kampioen genieten de donkerste nagels de voorkeur.

Ook hier geldt hetzelfde, v.w.b. de zgn. lange bevedering, als hetgeen omschreven is bij de groenserie.

NOOT:

Bij de ino mag zich geen oranje in de lichaamskleur bevinden.

Bij de cinnamon en de pastel zal de lichaamskleur gelijk blijven, alleen de kop en de rode staarttekening worden oranje.

NIET ERKENDE KLEURSLAGEN ZIJN.

1. De combinatie van overgoten met pastel of cinnamon of bleekmasker of isabel.
2. De combinatie van isabel met pastel of cinnamon of bleekmasker of overgoten.
3. De combinatie van bont met isabel, pastel, overgoten.

AGAPORNIS ROSEICOLLIS CATUMBELLA.

De roseicollis catumbella is iets kleiner dan de nominaatvorm. De rode maskerkleur en de lichaamskleur zijn intensiever. De nagels zijn volledig zwart, de snavel is rozig gekleurd.

KLEURSTANDAARD VAN DE AGAPORNIS TARANTA.

LICHTGROEN (wildvorm man).

Kop en masker:

Voorhoofd rood, de kleurscheiding met de donker grasgroene achterkop ligt op de bovenschedel boven de ogen. Deze kleurscheiding moet scherp zijn. Vanaf de bovenschedel loopt de kleurscheiding verticaal naar het oog, vandaar ongeveer horizontaal naar de inzet van de boven- en ondersnavel. Wangen en bef donkergrasgroen.

Vleugels:

Donkergrasgroen, de vleugeldekveertjes geven een iets gehamerde indruk. De primaire vleugelpennen zwart, de vleugelrand vanaf de schouderbocht blauwzwart. De ondervleugeldekveren zijn zwart, bij de pop groen.

Lichaam:

Borst, buik, flanken en anaalstreek en stuit grasgroen. Mantel kleur is donkergroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren donker grasgroen, onderstaartdekveren grasgroen. Op de staartpennen bevindt zich een zwart-gele dwarstekening, deze tekening wordt bijna geheel bedekt door zowel de boven-als de onderstaartdekveren. De uiteinden van de staartpennen zijn zwart.

Ogen:

Donkerbruin, omgeven door een smalle rode ring van veertjes.

Snavel:

Diep koraalrood, met aan de basis een witte snavelriem.

Poten:

Grijs, nagels donkergrijs.

Formaat:

17 cm.

LICHTGROEN (wildvorm pop).

Kop en masker:

Donkergrasgroen in de bef en hals bevedering geleidelijk overgaand in de gras-groene borstkleur.

Vleugels, lichaam, staart, ogen, snavel en poten:

Gelijk aan de man. De blauwzwarte vleugelranden ontbreken bij de pop. Bovendien is bij de pop het oog omzoomd door (zwak afstekende) geelgroene veertjes.

DONKERGROEN (man en pop).

Gelijk aan de lichtgroen man en pop, met dien verstande, dat de lichaamskleur een nuance donkerder is.

Deze vogel is echter (nog) moeilijk te onderscheiden van de lichtgroene.

OLIJFGROEN (man en pop).

Gelijk aan de lichtgroen man en pop, met dien verstande dat de lichaamskleur olijfgroen is en het dek weer een nuance donkerder.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De taranta is tamelijk eenvoudig van tekeningspatroon en is over het algemeen prima in conditie, vandaar dat de keurmeester geneigd is deze vogel relatief te hoog te keuren. Streng gelet moet worden op een scherpe koptekening, een goede pigmentering van de slagpennen en de blauwzwarte vleugelrand. Vanzelfsprekend moet de kleur egaal zijn. De rode oogringen moeten duidelijk en ononderbroken zichtbaar zijn.

OPMERKING:

De taranta bezit nagenoeg gelijke mutatiemogelijkheden als de overige agaporniden. De t.c. heeft gemeend naast de lichtgroene, slechts twee kleuromschrijvingen te vermelden, daar we bij de taranta nog aan het begin van het domesticatieproces staan.